

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par: Ls	(sāpēmot kantori) par: Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
½ gadu 12,—	½ gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 15,—	atsevišķu num. 10,—
	pie atkalpārdev. 13,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā
Telefons 20032
Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Sludinājumu un abonementa
pieņemšana no plkst. 8.30 līdz 15.30
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
Telefons 20031

Sludinājumu maksa:	
a) tiesu sludināj. līdz 25 vienslej. rind. Ls 6,—	par katru tālāko rindiņu „—,25
b) tiesu sludin. par negodīgu un netīrīgu veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r.	„ 5,—
par katru tālāko rindiņu	„—,25
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r.	„—,30
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r.	„—,35
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok.	„ 1,50
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers.	„ 1,—

164. num.

Ortdien, 1940. g. 23. jūlijā

Divdesmittrešais gads

Instrukcija Būvniecības departamenta Techniskai padomei.
Pārgrozījumi instrukcijā pie likuma par uzņēmumu nodokli.
Finansu ministra rīkojumi.
Instrukcija Valsts kontroles pārstāvjiem kredītiestādēs, akciju un paju sabiedrībās un kopdarbības sabiedrībās un to savienībās.
Noteikumi par cieto veļas ziepju sadalīšanu.
Cenu inspektora rīkojumi par tirdzniecību ar gatavām ādām un ādu izstrādājumiem un par tirdzniecību ar vilnas, pusvilnas un kokvilnas ražojumiem un izstrādājumiem.

Instrukcija Būvniecības departamenta Techniskai padomei.

(Izdota uz lik. par būvniecības pārzināšanu — Lik. kr. 1927. g. 101 — 3. panta pamata.)

1. Techniskā padome pastāv pie Būvniecības departamenta un tai piekriņ: 1) dot autoritatīvus atzinumus būvniecības lietās un būvtechnikas jautājumos; 2) apspriest un dot atsauksmes par valsts ievērojamāko būvniecības darbu plānu; 3) dot atsauksmes par pašvaldības un privatās būvniecības saskaņošanu ar valsts būvniecības plānu; 4) apspriest un dot atsauksmes par materialo līdzekļu jautājumu būvniecībā; 5) ierosināt vēsturisku un mākslinieciski vērtīgu būvju aizsardzību; 6) ierosināt jautājumus par izcilus skaista apvidus laba izskata un īpatnības izkopšanu un aizsardzību; 7) dot atsauksmes par būvniecības un būvtechnikas likumu un noteikumu projektiem; 8) dot atsauksmes par pilsētu un ciemu izbūves un apbūves plānu projektiem; 9) dot atsauksmes par būvdarbu normu un vienību cenu projektiem; 10) ierosināt un dot atsauksmes par jaunu būvmateriālu un specialo ierīču pielaišanu būvniecībā; 11) dot atsauksmes par citiem būvnieciskiem un būvtechniskiem jautājumiem, kurus tai nodod Būvniecības departaments vai citas valsts iestādes, kā arī ierosināt visādu citu būvniecisku un būvtechnisku jautājumu izkārtošanu.
2. Techniskai padomei nav rīcības tiesības, bet tās atzinums pievienojams apspriestam jautājumam.
3. Techniskā padome sastāv no priekšsēdētāja un 6 locekļiem. Techniskās padomes priekšsēdētājs ir Būvniecības departamenta direktors vai viņa vietnieks, bet locekļus un nenoteiktu laiku iecel iekšlietu ministrs.
4. Atsevišķu jautājumu apspriešanai Techniskās padomes sēdēs Būvniecības departaments var pieaicināt vajadzīgos lietpratējus, kā arī attiecīgo resoru vai pašvaldību pārstāvjus.
5. Padomes sēdes pēc vajadzības sasauc un vada padomes priekšsēdētājs. Sēdes izziņojamas vismaz 3 dienas iepriekš, piesūtot sēdes dalībniekiem uzaicinājumus, kuros norādīts sēdes laiks, vieta un dienas kārtība.
6. Padomes sēde ir pilntiesīga, ja tajā piedalās sēdes vadītājs un vismaz četri padomes locekļi. Padomes sēdēs jautājumi izšķirami ar vienkāršu balsu vairākumu. No balsošanas atturējušās balsis līdzī neskaita.
7. Padomes sēdes gaita, atsauksmes un ierosinājumi jāprotokolē. Uz padomes vēlēšanas par tehniski svarīgākiem atziniem protokolā ierakstams sīks motivējums.
8. Protokolu raksta Būvniecības departamenta direktora nozīmētais darbinieks. Protokolu paraksta sēdes vadītājs, sēdē klātbijušie padomes locekļi un protokolists.
9. Padomes darbvedību pārziņa un tās lietas uzglabā Būvniecības departaments.
10. Pirms dienas kārtības jautājumu izskatīšanas uzsākšanas padomes sēdē jānolasa iepriekšējās sēdes protokols.
11. Padomē apspriežamos jautājumus ceļ priekšā sēdes vadītājs vai nozīmētais referents. Priekšā ceļamie jautājumi jāsakārto un izlemjamais jautājums noteikti jāformulē.
12. Jautājumu apspriešanas kārtību un veidu noteic padome, izšķirot: 1) vai jautājums apspriežams tekošā sēdē; 2) vai materiāli, kas attiecas uz apspriežamo jautājumu, iepriekš norakstos izsniedzami sēdes dalībniekiem; 3) vai jautājums nododams atsevišķam sēdes dalībniekam sīkākai apstrādāšanai un atreferēšanai un 4) vai jautājums nododams atsevišķās komisijas apstrādāšanai.
- Ja tehnisku iemeslu dēļ visus materiālus, kas attiecas uz apspriežamo jautājumu, vajadzīgos norakstos nav iespējams izsniegt visiem padomes locekļiem, tad viņiem jānodod iespēja ar šiem materiāliem iepazīties Būvniecības departamentā.
13. Apspriežamo jautājumu apstrādāšanai un atsauksmju projektu sagatavošanai padome no padomes locekļu vidus var izraudzīt atsevišķas komisijas; komisijas pēc vajadzības var pieaicināt lietpratējus.
14. Padomes sēdes vadītājam, padomes locekļiem un sēdēs pieaicinātiem lietpratējiem atlīdzība par sēdēm izmaksājama saskaņā ar Valsts civildienesta likumu (1936. g. izd.) 40. panta noteikumiem, bet par atlīdzības apmēru sakarā ar atsevišķu darbu veikšanu padomes locekļiem un lietpratējiem iepriekš jāvienojas ar Būvniecības departamentu.
- Ar šo atcelta līdzšinējā instrukcija būvniecības pārvaldes techniskai padomei („Vald. Vēstn.” 1927. g. 266. num.).

Rīgā, 1940. g. 19. jūlijā.

Ministru Prezidents Prof. Dr A. Kirchenšteins.
Iekšlietu ministris V. Lācis.

Valdības paziņojums.

Pēdējās dienās novērots, ka daži mazāk apzinīgie Latvijas pilsoņi un arī dažas pret latvju darba tautas valdību nelojāli noskaņotas aprindas mēģina sacelt nedibinātu un nepamatotu paniku latvju tautas aprindās par Latvijas turpmāko saimniecisko stāvokli. Sakarā ar to Socialistiskās Padomju Latvijas jaunā darba tautas valdība deklarē:

Valdība jau no savas darbības pirmās dienas pielikusi vislielākās pūles, lai uzturētu saimnieciskās dzīves normalu norisi tiklab preču ražošanā, kā arī pārdošanā. Šai nolūkā tā izdevusi vairākus likumus, kas regulē uzņēmumu darbību un garantē pilnīgi normalu preču ražošanu. Sperti arī vajadzīgie soļi, lai uzņēmumiem arī turpmāk nodrošinātu jēlvielas, enerģijas un degvielu krājumus un visus vajadzīgos ražošanas līdzekļus. Tāpat valdība gādājusi un turpina enerģiski gādāt par patēriņam nepieciešamo ārzemju preču importu un šai ziņā jau sasniegusi tādus rezultātus, ka, piem., varējusi atcelt kartiņas uz šķidrām degvielām. Tāpēc par preču trūkumu normalam patēriņam arī turpmāk nevar būt ne mazākās runas. Preču ir pietiekoši un preču būs pietiekoši, un pilsoņu normalā patēriņa vajadzības arī turpmāk tiks apmierinātas. Tādēļ pilnīgi neattaisnojama pilsoņu pārliekā iepirkšanās, kāda novērota pēdējā laikā.

Tāpat valdība rūpējusies un uzmanīgi sekojusi lata kursa stabilitātei. Lata līdzšinējā stabilitāte tiks uzturēta arī turpmāk. Lats kā maksāšanas līdzeklis paliek spēkā arī turpmāk. Ja saimnieciskās pārorganizēšanas procesā rastos vajadzība naudas sistemu grozīt, tad šos grozījumus valdība izveidīs, nodrošinot lata turētājiem pilnvērtīgu ekvivalentu (līdzvērtību). Baumas par iespējamu inflāciju ir tautas valdības naidnieku izgudrojumi. Nekāda inflācija nenotiks, un lata pirktpēja tiks uzturēta. Lata pirktpēju samazināšana būtu pretrunā ar valdības politiku — uzlabot algotā darba spēka stāvokli. Jau šā apsvēruma pēc vien jebkāda devalvacija izslēgta.

Ja neapzinīgi pilsoņi vai arī apzinīgie kaitētāji tomēr turpinās vēl pārlieko, nevajadzīgo iepirkšanos un veikalu iztukšošanu, tad valdība būs spiesta spert pret tiem stingrus represīvus soļus, izdarot policijas kontroli mājās un veikalos, konfiscējot pārlieku iepirktos preču krājumus un stingri sodot vainīgās personas uz jaunā kaitētāju likuma pamata.

Rīgā, 1940. g. 22. jūlijā.

Ministru Prezidents
Prof. Dr A. Kirchenšteins.
Finansu ministris K. Karlsons.

Saeimas sēde 1940. g. 22. jūlijā.

Saeimas sēdi plkst. 12.15 atklāja priekšsēdētājs P. Briedis:

„Saeimas prezidija vārdā sēdi paziņoju par atklātu. Sakarā ar vakardienas svarīgo lēmumu pieņemšanu jautājumā par valsts varas formu Latvijā, kā arī par Latvijas iestāšanos Padomju Republikas Savienībā, prezidijs liek priekšā nosūtīt apsveikuma telegramu biedrim Kaļiņinam. (Aplausi.) Vai kādam būtu attiecīgs projekts? Vai kāds vēlas ņemt vārdu? (Sauciens no deputātu rindām: man ir priekšlikums). Vārds šajā jautājumā tiek dots deputatam P. Dergačam.

Deputats P. Dergačs nolasa šādu nosūtāmās telegramas projektu:

„Dārgais Michail Ivanovič! Brīvās Latvijas tautas Saeima sūta Jums, lielā Staļina ciņas biedrim, Jums, pirmā Socialistiskā parlamenta vadītājam pasaulē, kvēlojošu brālīgu sveicienu un izsaka karstu pateicību lielās Padomju Savienības tautām par Latvijas tautai sniegto palīdzību viņas cīņā par savu atbrīvošanu. Šinīs vēsturiskajās un priecīgajās dienās, kad uz mūžīgiem laikiem nogāzts reakcionārais Latvijas tautas neieredzētais-valdības jūgs, kad galīgi sarautas kapitalistiskās eksploatācijas vaļs, uz mūžīgiem laikiem iznīcināta cilvēku beztiesība, trūkums, bēdas un bezdarbs, — mēs, tautas vēlētie pārstāvji, izpildot tautas prasības, vienprātīgi pieņemām vēsturisko lēmumu par Latvijas Padomju Socialistiskās Republikas proklamēšanu. Mēs stingri ticam, ka mūsu karsti mīļotās tēviņas laimīga nākotne un turpmākais uzplaukums var būt nodrošināts tikai ciešā, nesaraucāmā vienībā ar lielo, neuzvaramo Padomju Socialistisko Republiku Savienību. Tautas Saeima, izteicot šādas tēviņas, darba inteliģences nelokamu gribu un vēlē-

šanos, pieņēma lēmumu par iestāšanos Padomju Savienības daudzo tautu saimē kā līdztiesīgam loceklim. Lai dzīvo Latvijas Padomju Socialistiskā Republika. Lai dzīvo pirmais socialistiskais parlaments pasaulē — Savienības augstākā padome un viņas slavenais vadītājs Michails Ivanovičs Kaļiņins. Lai dzīvo Marksa-Engelsa-Ļeņina-Staļina slavenais un neuzvaramais karogs. Lai dzīvo gudrais vadonis — mūsu tēvs, skolotājs, draugs — lielais Staļins.“ (Aplausi).

Uz Saeimas priekšsēdētāja jautājumu, vai apsveikuma telegramai būtu vēl kāds papildinājums, atskan vienprātīga Saeimas locekļu atbilde: „Nav, skaista telegrama“. Nosūtāmo apsveikuma telegramu Saeima vienbalsīgi pieņem.

Tālāk Saeima pārgāja pie pirmā dienas kārtības punkta, zemes jautājuma. Šai jautājumā vārdu ņem zemkopības ministris J. Vanags:

Zemkopības ministra J. Vanaga runa.

„Pilsoņi, Saeimas deputāti! Mūsu zeme pārdzīvo lielas vēsturiskās dienas. Latvijas darba ļaužu ilgus piepildījušās, un mērķis, par kuru cīnījās tautas labākie dēli, sasniegts: Latvija ir kļuvusi padomju zeme. Simti tūkstoši darba ļaužu ar vēl nekad neredzētu prieku un sajūsmu apsveic Saeimas vēsturiskos lēmumus par Latvijas pievienošanu Padomju Socialistisko Republiku Savienībai un padomju iekārtas nodibināšanu mūsu zemē.

Latvija ir agrara zeme. Vairāk kā puse visu iedzīvotāju pārtiek no lauksaimniecības. Tādēļ tam kolosālam apvērsumam, kas patlaban notiek Latvijā, dziļi jāskar lauksaimniecība un

lauksaimniecības intereses, radikāli jāuzlabo visas darba zemniecības stāvoklis, atbrīvojot to no kapitālistiskās ekspluatācijas un spaidiem, un vēl ciešāk jānodrošina strādnieku un zemnieku brālīgā savienība. Līdz Latvijas agrārās reformas izvešanai 1921.—1923. g. muižniekiem, baznīcai un valstij piederēja apm. 60% no visas zemes, bet zemniekiem tikai nepilni 30%. Tai pašā laikā apmēram 70% no visiem lauku iedzīvotājiem bija bezzemnieki, t. i. tādi zemnieki, kuriem nebija pat pūrvieta zemes un kurus bez zēlastības ekspluatēja muižnieki, lielsaimnieki un citi lieli zemes īpašnieki. Buržujiskā agrārreforma nevarēja iznīcināt šo kļiedzošo sociālo netaisnību. Tā nevarēja apmierināt bezzemnieku prasību pēc zemes. Tā nevarēja izbeigt sīkās un vidējās zemniecības ekspluatāciju no muižnieku, kapitālistu un augļotāju puses. Tā nevarēja uzlabot nabadzīgo laucinieku stāvokli, kuri joprojām bija spiesti zemes trūkuma dēļ iet kalpot lielajiem zemes īpašniekiem. Nesadalot lielos lauku īpašumus starp zemniekiem, bet, atstājot tos baronu un spekulantu rokās, Latvijas buržuazija pastiprināja lielo zemes īpašnieku slāni lauku un radija viņiem jaunas privilēģijas.

Pēc agrārreformas izvešanas Latvijā skaitījās 122.656 saimniecības, t. i. 44,5% no visām saimniecībām, kuru zemes platība bija tikai 10 ha. Bet tiem piederēja tikai 10% no visas zemes. Tai pašā laikā lielo kapitalistisko saimniecību ar trīsdesmit un vairāk hektariem bija apmēram 40.000, t. i. apmēram 15% no visām saimniecībām, bet tām piederēja vairāk kā 1/4 no visas Latvijas zemes. Visā buržuazijas valdīšanas laikā, bet it īpaši Ulmaņa plutokrātiskās kļēķes valdīšanas laikā, lieli paraziti, šī nelielā saujīņa baudīja visādas privilēģijas, sapemdama simtiem miljonu latu lielus pabalstus garantētu cenu un lētu kredītu veidā. Tai pašā laikā nospiedošais zemnieciskais vairākums cieta no nepanesamas parādu un nodokļu nastas. Tūkstoši kalpu un sīko zemnieku veltīgi sapņoja par zemes iegūšanu, kuru savās rokās sagrāba lielsaimnieki un spekulanti. Tagad Latvijas darba tauta — strādnieki, zemnieki un darba inteliģence — ir vienīgais un īstais saimnieks Latvijas valstī. (Aplausi.)

Tagad Latvijas zemniecība ir atbrīvojusies no reakcionārās bandas žņaugiem un diktaturas, tāpēc tai tagad iespējams visā pilnībā realizēt tādas prasības, ko zemniecība un visa mūsu tauta vispilnīgākā vienprātībā uzstādīja savam brīvi vēlētam parlamentam. Brīvajā Latvijā zeme nedrīkst būt un nebūs spekulācijas objekts un priekšmets darba ekspluatācijai. Visai zemei Latvijā ar visām tās bagātībām: mežiem, ezeriem un upēm jātiek pasludinātai par visas tautas piederumu, t. i. valsts īpašumu. (Aplausi.)

Lielsaimnieku un kapitalistu kundzībai ir pienācis gals. Turpmāk zemei Latvijā jābūt to lietošanā, kas viņu apstrādā. (Aplausi.) Lai to realizētu, Saeimai jānoteic galīgais zemnieku saimniecību zemes lielums. Ņemot vērā lauku zemes stāvokli Latvijā un graudkopības un lopkopības racionālas attīstības perspektīvas, darba zemniecības saimniecību apmēru var noteikt ne augstāk par 30 ha. (Aplausi.) Viss zemes pārpalikums virs šiem apmēriem jānodod valsts zemes fondā un jāsadala starp bezzemniekiem un sīkzemniekiem. (Aplausi.) Tādā kārtā tiks apmierinātas to desmitiem tūkstošu bezzemnieku un sīkzemnieku prasības, kuri pamatoti prasa zemi, bet kuras buržuazija negribēja un arī nevarēja apmierināt. Zeme brīvajā Latvijā turpmāk būs visas tautas īpašums.

Valstī jāsadala bezzemniekiem un sīkzemniekiem zeme, kurai jātiek piešķirtai darba zemnieku lietošanā uz neaprobežotu laiku. (Aplausi.) Visi mēģinājumi apdraudēt zemniecības personīgo īpašumu vai kolhozu organizācijas uzspiešanu pret darba zemniecības gribu tiks noteikti apkaroti kā kaitīgi valsts un tautas interesēm. (Aplausi.)

Mūsu pienākums dot noteiktu pret-sitienu provokatoriskām tenkām par kolektīvām saimniecībām, kuras Padomju vara it kā gribot uzspiest zemniekiem, tāpat arī mēģinājumiem ārdīt

strādnieku un zemnieku ciešo, brālīgo savienību (Aplausi). Lai katrs darba zemnieks zina, kā tādas runas ir meli un provokācija. Lai katrs darba zemnieks zina, ka visa zeme, kas atrodas darba zemniecības īpašumā, tāpat zeme, ko valsts nodod bezzemniekiem un sīkzemniekiem, tiks nostiprināta darba zemnieku beztermiņa lietošanā, un ka katrs mēģinājums šo zemi atņemt tiks stingri sodīts pēc likuma. (Aplausi.) Katrs godīgs darbinieks lai mierīgi un droši apstrādā savu zemi, zinādams, ka tautas Saeima un Padomju vara stāv un arvien stāvēs nomodā par darba zemniecības interesēm un taisnīgām prasībām, sargājot tās ar visu savas autoritātes stiprumu, ar visu strādnieku un zemnieku valsts spēku. (Aplausi.)

Katrs darba zemnieks zina, ka no šī brīža mūsu zemē nav un nebūs vietas parazitājiem — lielo zemju īpašniekiem, augļotājiem, spekulantiem un viņu rokās pušiem un ka tikai darba zemnieks ir savas, no ekspluatatoru jūga atbrīvotās zemes saimnieks (Aplausi.) Bezzemniekiem un sīkzemniekiem jāsaņem zeme no valsts — no valsts zemes fonda, kuru radīs no liekās zemes, kas tagad atrodas lielo zemes īpašnieku rokās. Tikai darba zemniecība var izmantot zemi tādos apmēros, kurus noteiks Saeima, lai atņemtu ekspluatatoriem iespēju iedzīvoties uz darba zemniecības rēķina un lai katrs zemnieks dabūtu tik daudz zemes, cik valsts viņam dos ap-saimniekošanai un savas saimniecības iekārtošanai.

Tagadējā laikā Latvijas darba zemnieki novesti grūtā stāvoklī. Zemniecību nospiež netaisnīgi nodokļi, zemniekus nospiež parādi un dažādi sodi, kas uzlikti administratīvā kārtā.

Šāds stāvoklis neciešams un jāpārveido pašos pamatos, izpildot zemnieku vienprātīgās prasības, kas bija uzstādītas Darba tautas bloka platformā. Saeimai nekavējoties jāķeras pie darba, lai uzlabotu darba zemnieku stāvokli, samazinājot nodokļu un parādu nastas, kas gulstas uz darba zemnieku saimniecībām.

Saeimai jau šodien jāizlemj jautājums par izpirkšanas parādu anulēšanu, kas radušies, izpildot daudzīnāto „budžu“ agrārreformu, bet arī jāanulē visi nesamaksātie parādi un administratīvie sodi. (Aplausi.)

Lai to panāktu, ierosinu uzdot valdībai nekavējoties izstrādāt likumu par darba tautas nodokļu nastas atvieglošanu. (Aplausi.)

Lieku priekšā Saeimai pieņemt sekojošu lēmumu:

„Ievērot darba zemniecības taisnīgās prasības un izteicot visas Latvijas darba tautas gribu, Saeima pasludina, ka visa zeme, ar viņa slēptajām bagātībām — mežiem, ezeriem un upēm — tiek pasludināta par visas tautas piederumu. (Aplausi.)

Zemes platība, kādu atstāj atsevišķo darba zemnieku lietošanā, nosakama ne augstāka par 30 ha. (Aplausi.)

Zemes platība, kas pārsniedz augstāk minēto normu, ieskaitama valsts zemes fondā piešķiršanai sīkzemniekiem un bezzemniekiem. (Aplausi.)

Visa zeme, kas tagad jau atrodas darba zemnieka īpašumā un tāpat zeme, kuru valsts piešķir bezzemniekiem un mazzemniekiem, nododama darba zemniekiem beztermiņa lietošanā. (Aplausi.)

Visi mēģinājumi aizkārt zemnieka personīgo īpašumu vai pret darba zemnieka gribu organizēt kolhozus, tiks stingri apkaroti kā valstij un tautai naidīga darbība. (Aplausi.)

Saeima uzdod valdībai apspriest jautājumu par parādu atvieglošanu, kas gulstas uz zemnieku saimniecībām, kā arī par netaisni uzlikto nodokļu atcelšanu un visu nodokļu nastu samazināšanu darba laudim.

Saeima nolemj atcelt darba zemniekiem visus nenomaksātos parādus, kā arī sodus, kas uzlikti administratīvā kārtā. (Aplausi.)

Turpmāk valdība sniegs darba zemniecībai vislielāko agrartechnisko palīdzību: izvedīs plašus meliorācijas darbus, tāpat tiks paplašināti un no jauna ierīkoti mašīnu izmantošanas punkti, lai visi darba

zemnieki varētu saņemt lauksaimniecības mašīnas savu lauku apstrādāšanai. (Aplausi.)

Likvidējot netaisno zemes lietošanu, uzlabojot plašu darba zemniecības masu stāvokli, visādi atbalstot zemes un inventāra piešķiršanu bezzemniekiem un mazzemniekiem, lai palīdzētu tiem iekārtoties un uzlabotu viņu saimniecības, mēs galīgi iznīdēsim plašo darba zemnieku slāni nabadzību un postu un nostiprināsim strādnieku un zemnieku savienību. (Aplausi.)

Parazītu-ekspluatatoru zemes saimnieku iznīdēšana ir viens uzdevums. Ar šo iznīdēšanu saistīta palīdzība bezzemniekiem un mazzemniekiem apgādāšanā ar zemi nozīmē galu zemnieku nabadzībai un postam, visiem pastāvošiem kapitalistu un pelēko baronu politiskās un ekonomiskās varas līdzgaitniekiem. Lūk, tā, roku rokā ar Padomju Savienības brāļu tautām, komunistiskās partijas un mūsu lielā skolotāja, visu zemju darba ļaužu mīlotā vadoņa biedra Staļina vadībā mēs uzcelsim patiesi brīvu, īsti brīvu demokrātisku, socialistisku un laimīgu Latviju. (Ilgi aplausi.)

Lai dzīvo Latvijas darba tauta, pilntiesīgais Latvijas saimnieks. (Aplausi un „lai dzīvo“ saucieni.)

Lai dzīvo strādnieku un zemnieku nesaraucāmā savienība. (Lai dzīvo un urrā saucieni, pavadīti spēcīgiem aplausiem.)

Tad Saeimas priekšsēdētājs P. Briedis atklāj debātes. Pie vārda pieteicās deputāts Fr. Degla vs. Runātājs teica:

„Biedri deputāti! Zemes jautājums ir svarīgākais, kardinālākais jautājums, kas tagad jāatrisina padomju varai. Svarīgākais šis jautājums ir tāpēc, ka no tā pareizas atrisināšanas atkarājas strādnieku un zemnieku apvienības nostiprināšana, kas savukārt ir priekšnoteikums patiesai socialistiskai celtniecībai jebkurā zemē. Tas ir arī visgrūtāk atrisināmais jautājums. Lielo revolucionāro cīņu pieredze visās zemēs, bet jo sevišķi socialistiskās celtniecības pieredze lielajā Padomju zemē pierāda, ka tikai Padomju vara un vienīgi Padomju vara spēj tiešām atrisināt šo jautājumu. Latvijā zemes jautājumu mēģināja atrisināt arī pilsoniskā demokrācija, bet tas viņai neizdevās. Agrārā reforma, ko buržuazija izveda savās, bet nevis darba ļaužu interesēs, iznīcināja gan lielos muižu īpašumus un radija apmēram 70.000 jaunsaimniecību, bet galīgi muižnieku varu šī reforma neiznīcināja. Viņu rokās vēl palika ievērojami zemes gabali un arī bankās palika viņu kapitāli. Šī agrārā reforma neatbrīvoja un nevarēja atbrīvot sīko un vidējo zemniecību, patieso darba zemniecību no ekspluatatoru, lielgruntnieku, banku un augļotāju jūga. Šie ekspluatatori kļuva ar katru dienu negantāki un noveda plašas zemnieku masas arvien lielākā trūkumā un postā. Ulmaņa diktaturas piecos gados vien Latvijā izsludinātas vairāk kā 26.000 zemnieku saimniecību ūtrupes. Visa vecās valdības demagoģija par palīdzību darba zemniecībai bija tikai veikls aizsegs visplašāko tautas masu aplaupīšanai saujīņas lielgruntnieku un zemnieku savienības dižviru labā. Darba zemniecība bija nokļuvusi pilnīgā atkarībā no bankām, Ulmaņa monopoliskām organizācijām un vadošās kļēķes ieliktniem, zemnieki bija pilnīgi zaudējuši nevien savu politisko, bet arī saimniecisko brīvību kā sīkražotāji. Visa pārliecīgi smagā nodokļu nasta gulās galvenokārt uz sīkiem un vidējiem zemniekiem, kamēr lielsaimnieki, kuri saņēma simtus miljonus latu cietas cenas piemaksas un dažādus pabalstus, maksāja samērā daudz mazāk nodokļu, nekā darba zemniecība.

Kādi tad ir lauksaimniecību samēri Latvijas laukos pēc agrārās reformas izvešanas. Šķiru spēku samērus Latvijas laukos apmēram var raksturot sekojoši skaitļi:

No visu saimniecību kopskaita, kas pēc 1935. gada sējumu un mājlopu skaitīšanas rezultātiem līdzinājās 276.000, 123.000 saimniecības, t. i. 44% no visām saimniecībām ir līdz 10 ha lielas. Bet šīm saimniecībām pieder tikai 10% no visas zemes kopplatības. Vidējo saimniecību, pie kādām pieder saimniecības ar platību no 10—30 ha zemes, ir ap 114.000 un viņām pieder ar 44% no kopējās zemes platības. Bet istajiem kapitalistiskajiem lielsaimniekiem, t. i. tādiem saimniekiem, kuriem vairāk par 50 ha zemes, kopā piederēja vairāk kā miljons ha zemes, lai gan viņu ir tikai ap 15.000.

Kā tad šāda stāvokli var pareizi atrisināt zemes jautājumu? Kā pareizi šis jautājums atrisināms, to jau norādīja zemkopības ministris J. Vanags savā deklarācijā. Proti: Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē ir vēl liels daudzums laukstrādnieku un citu bezzemnieku, kuri tiecas pēc zemes, kuri nedabūja zemi pēc agrārās reformas. Padomju varai ir jāapmierina šo darba ļaužu taisnīgās prasības, un Padomju vara to arī apmierinās. Tas ir pilnīgi iespējams. Tam nolūkam vajadzīgs apcīpt lielgruntnieku zemi, atstājot tiem ne vairāk kā 30 ha zemes, kas ir pietiekoši liela platība viņu pašu un ģimenes vajadzībām. Pārējo zemi ieskaitīs valsts zemes fondā, kurā tad radīsies vairāki simti tūkstoši hektaru, kurus var sadalīt zemes gribētājiem. To var izdarīt tikai padomju vara. Neviena pilsoniska vara pasaulē pie šāda darba nav ķerušies un nevar izdarīt. Padomju varai tas iespējams tāpēc, ka tā pasludinās zemi ar visām viņas bagātībām par visas tautas īpašumu.

Tas pats sakams par Latgali, kur lielais daudzums sīko zemnieku cieš no zemes trūkuma. Latgalē ir vēl pietiekoši daudz lielsaimniecību, nesadalītu muižu centru un folvarku, lai apmierinātu sīko Latgales zemnieku prasības pēc zemes. Ja Latgalē nepietiktu sīkzemnieku prasību apmierināšanai zemes, ir pilnīgi iespējams Latgales sīkzemniekiem un bezzemniekiem piešķirt zemi arī Vidzemē, Kurzemē vai Zemgalē. (Aplausi.)

Tāda, lūk, ir valdības un komunistiskās partijas programma zemes jautājumu atrisināšanai. Izvest šo programmu dzīvē būs iespējams tāpēc, ka padomju vara pasludinās visu zemi par visas tautas īpašumu. Protams, šī programma nav un nevar būt patikama lielgruntniekiem. Viņiem mēs sakām: „Kungi, tagad vajadzēs sašaurināties.” (Aplausi.) Ulmanis 5 gadus mācīja latviešu tautu sašaurināties. Nu ir pienācis laiks viņa kļēķi sašaurināties. (Aplausi.) Es lietoju vārdu „sašaurināties”, jo tas nebūt nenozīmē visas zemes atņemšanu lielgruntniekiem. Viņiem paliks vēl 30 ha zemes. Tā ir pilnīgi pietiekoša norma, lai saimniecību varētu apstrādāt ar savu un ģimenes locekļu darba spēku. Kas attiecas uz pārējām saimniecībām, t. i. uz visu to Latvijas darba zemniecību — sīkajiem, vidējiem saimniekiem, kā arī visiem jaunsaimniekiem, kuru zemes platība nepārsniedz 30 ha, tai Saeima, valdība, padomju vara var pilnā mērā garantēt visu šo saimniecību neaizskaramību un to viņa garantēs. Tas šodien Saeimai ir jāsaaka ar visu noteiktību tāpēc, ka tautas ienaidnieki nebūt nav pārtraukuši savu darbu. Šodien tautas ienaidnieki mēģina iestāties zemniekiem, ka Padomju varas nodibināšana nozīmē tūlītēju piespiestu kolektīvizāciju vai vismaz zemes atņemšanu daļai no zemniekiem. Pret šiem tautas ienaidniekiem, pret šo provokatorisko darbību Saeimai šodien jāpasaka Latvijas tautai, visai Latvijas darba zemniecībai, ka šo saimniecību zeme netiks aizskārta. Zeme tiks nodota darba zemnieku lietošanā uz visiem laikiem. Tas vēl sevišķi jāpasvīto, ka darba zemnieki atceras 1919. gadu, kad 5 mēnešus Latvijā valdīja padomju vara. Par nožēlošanu tajā laikā komunistiskā partija un padomju vara piekopa aplamu politiku zemes jautājumā. Šīs aplamās politikas sekas bija tās, ka strādnieku un zemnieku apvienība tika apdraudēta. Tā uzskatāma par vienu no vissvarīgākām 1919. gada Padomju varas kļūdām. Tagad skaidri un gaiši jāsaaka visai Latvijas tautai, ka šis kļūdas neatkārtosies. Tāpēc jānoskaidro zemniecības masām patiesā valdības politika zemes jautājumā, sevišķi uzsverot, ka 1919. gada kļūdas netiks atkārtotas. Tas vēl jāpasvīto arī tāpēc, ka vēl tagad atsevišķos slāņos ir doma, ka notiks piespiedu kolektīvizācija. Te atkal jānorāda uz zemkopības ministra J. Vanaga deklarāciju, ka pret cilvēkiem, kas šādos apstākļos mēģinās maldināt darba zemniecības masu un šķelt zemniecību no strādnieku šķiras, valsts vara vērsīsies ar visu stingrību.

Tikai ejot šādu ceļu, kāds parādīs zemkopības ministra J. Vanaga deklarācijā, būs iespējams nostiprināt strādnieku šķiras un zemnieku apvienību un tikai,

nostiprinot šo apvienību, mēs varēsim ne vārdos, bet darbos uzcelt patiesi brīvo socialistisko Padomju Latviju". (Aplausi.)

Priekšsēdētājs P. Briedis: „Vai būtu kādi priekšlikumi pie šī jautājuma? Tādu nav. Rezolūcijas projektu nolasis biedris P. Galenieks.“

Saeimas deklarācija par zemes pasludināšanu par tautas īpašumu.

Prezidijs loceklis P. Galenieks:

„Gadusimtiem cieta Latvijas zemnieks kapitalistu - ekspluatatoru, baronu - muižnieku un citu lielo zemes īpašnieku jūgā.

Zemnieku spieda liekt muguru melno un pelēko baronu priekšā. Viņu apsmēja, mocīja un spīdzināja baroni un viņu rokaiži.

Kad nāca pie varas kapitalisti, darba zemnieka ciešanas turpinājās. Darba zemniecība turpināja ciest no apspiedēju jūga, no zemes trūkuma, no pārmērīgiem un ne taisnīgiem nodokļiem, no grūtā parādu sloga bankām un augļotājiem.

Darba zemniekus ekspluatēja lielrūpnieki, tirgotāji un citi spekulanti. Uz zemnieku masu darba rēķina iedzīvojās saujiņa liekēžu un bagātņieku.

Tagad pienācis gals šai murgu pilnai pagātnē. No šīs dienas Latvijas zemnieks ir brīvs savā no kapitalistu un citu ekspluatatoru jūga atbrīvotā zemē.

Tagad strādnieki, zemnieki un darba inteliģence ir vienīgi pilntiesīgie Latvijas saimnieki.

Vadoties no darba zemniecības dzīvības interesēm un izteicot visas Latvijas darba tautas gribu, Saeima pasludina visu zemi ar tās bagātībām, mežiem, ezeriem un upēm par visas tautas īpašumu, t. i. par valsts īpašumu. Zemniecības lietošanā nododamās zemes lielums nosacīts ne lielāks par 30 ha. Viss zemes pārpalikums pār šo noteikto normu pāriet valsts zemes fondā. Iai valsts varētu apgādāt bezzemniekus un sīkzemniekus ar zemi.

No šīs dienas mūsu zemē nav un nebūs vietas tiem, kas dzīvojuši no darba zemniecības sviedriem, nebūs vietas ekspluatatoriem - lielgruntniekiem un viņu piekritējiem.

Visa līdz šim darba zemniecības īpašumā esošā zeme, tāpat arī tā zeme, kuru valsts nodos bezzemniekiem un sīkzemniekiem, tiek nodota darba zemnieku lietošanā uz visiem laikiem. Katru mēģinājumu aizskārt zemnieku personīgo īpašumu vai darba zemniekiem pret viņu gribu uzspiest kolektīvas saimniecības, stingri apkaros, jo tas nāk par jaunu tautas un valsts interesēm.

Saeima nolemj atcelt visas zemes izpirkšanas maksas no zemniekiem, kuras saistītas ar agrāk izvesto agrarreformu.

Saeima uzdod valdībai caurskatīt jautājumu, kādi soļi būtu sperami, lai atvieglotu arī visus pārējos zemnieku parādus, kā arī, lai atceltu netaisnos nodokļus un atvieglotu nodokļu nastu darba tautai.

Saeima nolemj anulēt darba zemniekiem visus nodokļu parādus, tāpat arī parādus par administratīvā kārtā uzliktiem sodiem.

Parazitiskā-ekspluatatoriskā privatā zemes īpašumu likvidācija un uz to pamatota plaša valsts palīdzība bezzemniekiem un sīkzemniekiem zemes iegūšanā, kā darba zemniecības trūkumam un postam, šiem nenovēršamiem un pastāvīgiem kapitalistu, muižnieku un citu ekspluatatoru ekonomiskās kundzības līdzgaitniekiem, ir darīts gals.

Lai dzīvo Latvijas darba tauta, augstākais Latvijas zemes saimnieks! Lai dzīvo strādnieku un zemnieku nesaraujama brālīga savienība.“

Priekšsēdētājs P. Briedis: „Lielu deklarāciju par zemes pasludināšanu par tautas īpašumu uz balsošanu. Lūdzu pacelt mandatu kartiņas, kas ir par šo deklarāciju. Lūdzu nolaist. Kas ir pret? Nav. Varbūt kāds atturas? Arī nav. Deklarācija vienbalsīgi pieņemta. (Aplausi. Saucieni: Lai dzīvo darba zemniecība! Lai dzīvo strādnieku un zemnieku padomes!). Pasludīnu sēdes pārtraukumu uz 20 minūtēm.“

Saeimas sēde turpinās plkst. 13.39.

Priekšsēdētājs P. Briedis: „Prezidijs vārdā paziņoju sēdi par atklātu. Nākošais dienas kārtības punkts ir banku, lauksaimniecības un tirdzniecības uzņēmumu nacionalizācija. Par šo jautājumu referēs finansu ministris biedris K. Karlsons.“

Finansu ministris K. Karlsons: (no katedras)

„Biedri Saeimas deputāti, pilsoņi un pilsoņes. Darba tautas izmantotāji un noplicinātāji ir padziļi. Vakar Saeima vienbalsīgi nolēma nodibināt Latvijā Padomju Republiku un pieņēma lēmumu par iestāšanos Padomju Socialistisko Republiku Savienībā. Mūsu dzimtenes tumšā un bēdīgā pagātne ir aizgājusi mūžībā.

Tādēļ lai vēlreiz pametam skatu atpakaļ un skaidri redzam to netaisnību, kas līdz šim valdīja. Neapreķināma bagātība un izšķērdība vienā pusē, nabadzība un bāds otrā pusē. Milzīga peļņa tirgotājiem un rūpniekiem, nožēlojami graši darba darītājiem — strādniekiem.

Atzīmēšu dažus skaitļus. Tira peļņa atsevišķiem uzņēmumiem ir bijusi šāda: Superfosfātu fabrikai Mīlgrāvi 2,4 milj. latu, Rīgas cementa fabrikai C. Ch. Smīdts a/s, 1,4 milj. latu, Jelgavas linu manufakturai L. un H. Hofis a/s, 1,6 milj. latu, Latvijas koks a/s, 1,2 milj. latu, Latvijas Kredītbanka a/s, 1,5 milj. latu, Baltijas celulozes fabrikai Slokā 1 milj. latu, Mīlmanis Jānis 1 milj. latu, Benjamiņš 0,8 milj. latu u. t. t.

Kur šī liela peļņa aizgājusi, tas ir atklāts noslēpums: kungu dzīves saldināšanai un uzdzīvei. Nerunāsim nemaz par privātiem uzņēmumiem. Tāpat valsts uzņēmumos valdošās kliķes izticiības vīri sacentās naudas izšķiešanā, piemēram, Andrejs Bērziņš. Cik īsti viņš no valsts kases katru mēnesi izņēma, to pašlaik skaidro Valsts kontrole. Apmēram no 15.000 latiem mēnesī šī suma jau būs. Neskatoties uz šo valsts izmantošanu, šis kungs prasa, lai viņam, saskaņā ar līgumu, kuru viņš slēdzis ar iepriekšējo finanšu ministri, izmaksā vēl 105.000 latu uz priekšu, jo viņš esot atlaists pirms līgumā noteiktā termiņa. (Saucieni no vietām: Gudrs... kauns... cik viņš strādniekiem izmaksāja, kad viņus atlaida!)

Privato uzņēmēju apēlīte ir bijusi milzīga. Piemēram, Superfosfātu fabrika uzdod nepareizu kalkūlāciju cenu inspekcijai, kura izkalkulē tāda kārtā stipri augstas cenas. Tāpat nodokļu listēs parasti tika uzrādīti desmitkārt zemāki ienākumi, nekā faktiski bijuši. Ja kāds ierēdnis iedrošinās celt iebildumus, tad iejaucas pats dižgabals Andrejs Bērziņš un, piedraudot ar atlaišanu, liek izdarīt vislielākās blēdības. Tā tad vecais buržuaziskās valsts aparāts bija labi ieeļļots. Tāpat lielas valsts būvniecības A. Bērziņš visus kanalizācijas un centralapķures darbus izdod savam draugam Albertam Ozoliņam, protams, bez izsoles. Cik tas valstij dārgi izmaksājis, to noskaidro revīzija. Tikai A. Ozoliņa tīrā peļņa augusi no 6000 latiem 1937. gadā uz 92.500 latiem 1939. gadā. (Deputātu soļos smieklis un izbrīnas saucieni.) Komentāri lieki. Pārējie direktori paliek nedaudz aizmugurē, bet arī viņu apēlītes uz valsts pīrāgu ir bijušas milzīgas: algas, tantjemas, automobiļi, dzīvokļi.

Turpat blakus pieliksim strādnieku. Zemākās algas rūpniecībā bija vīrietim 22 sant. stundā, t. i. 44 lati mēnesī; sievietei 17 sant. stundā, t. i. 34 lati mēnesī. Labi apreķināts, lai nevarētu gluži badā nomirt, bet dzīvošanai tas ir stipri par maz. (Saucieni no vietām: Vai tad pietiek no tā ko dzīvot!).

To pašu drausmīgo netaisnību redzam arī vecuma nodrošināšanā. Lielas pensijas un labi atalgoti direktoru amati vecuma dienās visiem, kas atbalstījuši tautas apspiešanu un gara tumsu.

Piemīnēsim dažas šī veida slavenības: Alberts Kviesis, bijušais Valsts prezidents, saņēma mēnesī Ls 1213,33 lielu pensiju (Sauciens no vietām: Vai viņš varēja iztikt ar to mazo naudiņu!). Tad viņš ir vēl direktors Slokas celulozes fabrikā ar apmēram 2000 latu mēnesī. (Sauciens no vietām: Nu tad es saprotu!). Hugo Celmiņš, bijušais ministru prezidents, saņēma mēnesī Ls 939,31, tad nāk klāt sūtņa alga Ls 2364.— mēnesī.

Tie ir tikai pāris piemēri, kuriem seko bezgalīgā rindā bijušie ministri, direktori, mācītāji, galma dzejnieki un citi. (Saucieni no vietām: Galma dzejnieki! Vai tādi arī bija?) Jā, tādi amati pastāvēja. (Sauciens no vietām: Vai Anšmits par bezdarbnieku neskaitījās?) Nē, man liekas viņš bija kāds pensionārs.

Bet tie, kas visu mūžu sviedriem vaigā strādājuši un radījuši vērtības, kuras pie savinājās un izšķērdēja citi, tiem labākā gadījumā piešķirja nabagu māju. Nabagu māja — tā ir cēlākā iestāde buržuaziskā valstī, tur vecais strādnieks sagaida nāvi, graužot sapeļējušu pelavmaizi, piestrēbjot sāmazgu putru. Viena nabaga uzturēšana, ieskaitot pajumti, apkurināšanu un apgais-

mošanu, izmaksā „milzīgu“ sumu — veselus 20 latu mēnesī. Nabagu māja — līdz šim bijusi latviešu darba tautas kauna traips.

Valsts plašais, birokratisks aparāts vēl bija par mazu, lai apmierinātu zemsaviešu kliķes vīrus. Vajadzēja vēl vairāk direktoru un citādas labi algotas vietas. Privato uzņēmumu lielā peļņa bija par daudz kārdinošs kumos mūžīgi izsalkušiem toreizējiem varas vīriem. Tāpēc ar atļautiem un neatļautiem papēmieniem pārņēma daļu no privātiem uzņēmumiem savās rokās. Uzņēmumus noorganizēja kā akciju sabiedrības, kuru valdēs, padomēs, revīziju komisijās un direktoru amatos varēja novietot daļu no saviem algotņiem. Piemēram, a/s „Drēbnieks“ ar pamatkapitālu 100.000 latu, valdē vien ir 6 vīri katrs ar 800 latiem mēnesī. Tad vēl tantjemas, gratifikācijas, sēžu naudas u. t. t. Svarīgākiem ir vēl citi amati ar tik pat lielām algām. (Sauciens no vietām: „Tā ir bijusi īsta 15. maija saulīte!“)

Un tā šī cīņa starp Ulmaņa varu un privato kapitalu prasīja no pirmās lielas naudas līdzekļus. Šos līdzekļus tad arī galvenokārt izsūca atkal darba tautai gan nodokļu veidā, gan paaugstinot preču cenas. Nodokļi no 62 miljoniem latu 1933. gadā pieauguši uz 116 miljoniem latiem 1939. gadā, tā tad par apmēram 100%.

Cenu celšanās visu laiku tika saukta par cenu izlīdzināšanu, tikai žēl, ka Ulmaņa valdības plutokrāti algas neizlīdzināja līdz ar cenām. Cenu celšanos raksturo šādi skaitļi.

Salīdzinot pagājušā gada cenas ar š. g. aprīļa cenām, redzam, ka: gaļas cenas celušās par 40%, sviesta 15%, kartupeļu par 38%, petrolejas par 20% un tā tālāk.

Visumā var teikt, ka strādniekiem vajadzīgo pārtikas preču cenas celušās par 22%, kamēr tirgotāju-starpnieku peļņa ir bijusi ļoti liela.

Turpretim par strādnieku algām netika runāts. Tādēļ arī viens no jaunās valdības pirmajiem darbiem bija izvest arī algu paaugstinājumu, lai kaut pa daļai novērstu drausmīgo netaisnību.

Tāpat prāvu daļu no nodokļu veidā savāktiem valsts līdzekļiem izlietoja tās pipkotās dūres uzturēšanai, kura bieži un smagi izjusta uz darba ļaužu muguram.

Mūsu zeme dod darbam bagātīgus augļus, tikai tos noteica valdošā bagātņieku šķira. Tie, kam pienācās šie augļi, kas smagā darbā lēja sviedrus, palika tukšā. Tādēļ gluži taisnīgas prasības paceļ atbrīvotā latviešu tauta par šīs kārtības pilnīgu iznīcināšanu. (Ilgi aplausi.)

Nedrīkst zemes labumu saņemt plutokrāti-parazīti, ekspluatatori, bankieri, fabrikanti, bet gan tas jāsaņem visai tautai. (Aplausi.) Ikvienam, kas strādā, ir tiesība uz sava darba augļiem. (Aplausi.) Šo prasību nespēj izpildīt egoistiskais ekspluatators, jo viņa maks ir neaizskarams svētums un nekad tas nav par pilnu. Šo prasību var izvest dzīvē tikai pati darba tauta.

Tādēļ mums šodien jāpasaka, ka tautas taisnīgās prasības izpildīs.

Visas lielās fabrikas, bankas un citi uzņēmumi, kuri vēl nav valsts īpašums, jānodod valsts īpašumā. (Klātesošie pieceļas un ilgi aplaudē.)

Darba tauta ir radījusi šīs vērtības, un viņa kā pilntiesīgs saimnieks paņem tās atpakaļ.

Ikviens strādnieks, ikviens darba darītājs būs tagad tautas bagātību līdzīpašnieks.

Nevienu stundu, nevienu minūti mēs nedrīkstām vairāk pielaist, ka milzīgās peļņas birst atsevišķu cilvēku kabatās, kamēr tauta paliek nabaga.

Mēs esam pārliecināti, ka šo prasību izpildot mēs pilnīgi apmierināsim tautas un valsts intereses.

Tādēļ lieku priekšā pieņemt šādu lēmumu:

„Saeima, ejot pretim tautas taisnīgām prasībām, nolemj nacionalizēt bankas un lielos rūpniecības uzņēmumus visā Latvijas teritorijā.

Sākot ar šo brīdi, visas bankas un visi lieli rūpniecības un transporta uzņēmumi kļūst par tautas mantu, t. i. valsts īpašumu.

Saeima uzdod valdībai sastādīt un apstiprināt uzņēmumu un iestāžu sarakstu, kuri jānationalizē.“

Lai dzīvo mūsu brīvā tauta!

Lai dzīvo Latvijas Padomju Socialistiskā Republika!

Lai dzīvo Padomju valdība un viņas galva — biedrs Molotovs!

Lai dzīvo mūsu lielais skolotājs un vadonis biedris Staļins!

(Klātesošie pieceļus ilgi un jūsmīgi aplaudē, saukdami: „Urta“, „Lai dzīvo“.).

Priekšsēdētājs P. Briedis: „Vai būtu kāds priekšlikums banku, lielrūpniecības un tirdzniecības uzņēmumu nacionalizēšanas izšķiršanas jautājumā? Lūdzu.

Deputāts A. Kalniņš:

„Latvijas jaunā Saeima sāksusi savu darbu nepieredzētā sajūsmā un vienprātībā. Šo savu sajūsmu un vienprātību viņa ir jau pierādījusi visu to jautājumu izlemšanā, kas ir bijuši dienas kārtībā. Pie biedra Karlsona referata es gribu atzīmēt, kas tas bija pietiekoši izsmiejoši. Jautājums ir pietiekoši skaidrs, un tāpēc lietderības labā es lieku priekšā debātes neatklāt. (Aplausi)“.

Priekšsēdētājs P. Briedis:

„Deputāts Kalniņš ienesis priekšlikumu debātes neatklāt. Šo priekšlikumu es lieku uz balsošanu. Kas par, lūdzu pacelt mandatu kartiņas. Nolaist. Kas būtu pret — nav. Atturējušies — arī nav. Priekšlikums pieņemts vienbalsīgi. Tad lūdzu, kam būtu priekšlikums (Sauciens no soliem: Lūdzu vārdu.) — Projekts deklarācijai šai jautājumā? Lūdzu, vārdus deputatam A. Mieziem.

Deputāts Mieziņš:

„Es lieku Saeimai priekšā pieņemt šādu deklarāciju:

Saeimas deklarācija par banku un lielo uzņēmumu nacionalizāciju.

Latvijas buržuaziskajā republikā, tāpat kā visās citās kapitalistiskās zemēs, lieli rūpniecības uzņēmumi un visa banku sistēma bija līdzeklis darba tautas izsūkšanai, ļaujot niecīgai bankjeru un fabrikantu grupai viegli iedzīvoties uz strādnieku, zemnieku, amatnieku, darba inteliģences rēķina. Tautas līdzekļi aizgāja bagātņieku, fabrikantu un citu spekulantu kabatās, padarot tos bagātus un citu cilvēku darba rēķina; tas izsauca bezdarbu un masu nabadzību, smagi satricinot visu tautas saimniecību, atņēmot darba ļaudīm ticību savai nākotnei, nežinā par rītdienu.

Saeimas vēlēšanu laikā 14. un 15. jūlijā visa Latvijas darba tauta vienprātīgi prasīja šādam stāvoklim darīt galu.

Latvijas republikas Saeima, visā pilnībā atbildot uz šo taisnīgo tautas prasību, nolemj pasludināt lielo tirdzniecības - rūpniecības uzņēmumu un banku nacionalizāciju visā Latvijas teritorijā. Sākot ar šo brīdi visus lielos tirdzniecības, rūpniecības un transporta uzņēmumus, kā arī bankas ar viņu vērtībām Saeima pasludina par visas tautas mantu, t. i. valsts īpašumu. (Ilgstoši aplausi. Deputāti pieceļas kājās.) Ar šo lielo vēsturisko likumdošanas aktu paveras jauna lappuse Latvijas tautas vēsturē un tautas saimniecībā tiek radīti apstākļi tautas labklājības un laimes varenai un straujai plaukšanai.

Tautas Saeima ir pārliecināta, ka šis lēmums pilnīgi atbilst tautas un valsts interesēm.

Tautas Saeima uzdod valdībai nekavējoties sastādīt un apstiprināt nacionalizējamo uzņēmumu un iestāžu sarakstu.“

Finansu ministris Karlsons (no vietām):

„Tas ir saprotams, ka te domāti visi uzņēmumi.“

Priekšsēdētājs P. Briedis:

„Jā, tas ir minēts. Ja vēl būtu neskaidrība, tad šo deklarāciju var nolasīt.“ (Saucieni no vietām: nav vajadzīgs, te viss ietverts!)

Ministru Prezidents A. Kirhenšteins (no vietām, uz finansu ministri K. Karlsonu):

„Paskaidrojiet, kā tas ir saprotams.“

Finansu ministris K. Karlsons (no katedras):

„Te ir saprotami visi uzņēmumi: tirdzniecības, rūpniecības un citi ienesīgi veikalī. Tie ir saprotami visi zem vārda uzņēmumi.“ (Aplausi.)

Priekšsēdētājs Briedis:

„Deputāta biedra Mieža nolasīto deklarāciju par banku un lielo uzņēmumu nacionalizāciju es lieku uz balsošanu. Kas par, — lūdzu pacelt mandatu kartiņas. Nolaist. Kas būtu pret? Nav. Atturējušies? Arī nav. Deklarācija skaitas vienbalsīgi pieņemta. (Ilgstoši aplausi. Klātesošie pieceļas kājās. Ilgi „lai dzīvo“ saucieni.)

Mūsu šīs dienas divi svarīgie dienas kārtības punkti ir izsmelti.

Prezidijs vārdā paziņoju, ka sēde tiek slēgta, un rītdienas sēde sanāks plkst. 12 šeit pat. Nākamā sēdē būs tehnisko komisiju ziņojumi un arī komisiju izvēlēšana un tālākie ziņojumi.“

Sēdi slēdz plkst. 14.

Valdības rīkojumi un pavēles.

PĀRGROZIJUMS INSTRUKCIJĀ pie likuma par uzņēmumu nodokli.

Instrukcijas pie likuma par uzņēmumu nodokli („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 142. num.) 36. pantu izteikt tā:

36. Iebildumu 1940. gada uzņēmumu nodokļa lietā, kurš aprēķināts vispārējā aplikuma termiņā, var iesniegt līdz 1940. gada 1. septembrim, bet papildu aplikuma lietā — divu nedēļu laikā pēc lēmuma paziņošanas dienas.

Rīgā, 1940. g. 20. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priede.
Nodokļu depart. direkt. v. i. Br. Ogrīņš.

Finansu ministra 188. rīkojums.

Pamatojoties uz likuma par uzņēmumu nodokli 30¹. pantu („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 160. num.), pagarinu 1940. gada uzņēmumu nodokļa listu izsūtīšanas termiņu līdz 1940. g. 15. augustam.

1940. gada uzņēmumu nodoklis jānomaksā šādos termiņos: pirmā daļa — līdz 1940. gada 1. septembrim, otrā daļa — līdz 1940. gada 15. oktobrim, trešā daļa — līdz 1941. g. 15. janvarim.

Rīgā, 1940. g. 20. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priede.
Nodokļu depart. direkt. v. i. Br. Ogrīņš.

Finansu ministra 195. rīkojums.

Uz likuma par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 134. panta pamata Rīgas strādnieku krājaizdevu sabiedrībā iecelju par valdes priekšsēdētāju Frici Frankenšteīnu un par valdes locekļiem Jāni Paneviču un Jāni Albergu.

Reizē ar to uzdodu ieceltai valdei š. g. 23. jūlijā nolikto biedru kopsapulci atsaukt.

1940. gada 22. jūlijā. Bk/bk 68.

Finansu ministra b. N. Priede.

Finansu ministra 196. rīkojums

par Rūpniecības akciju sabiedrības „Vairogas” līdzšinējās valdes atcelšanu un jaunās valdes iecelšanu.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. pantu, atceļu Rūpniecības akciju sabiedrības „Vairogas” līdzšinējo valdi un viņas vietā, skaitot ar š. g. 23. jūliju, iecelju šādu jaunu valdi: par priekšsēdētāju inž.-techn. Alfrēdu Priednieku un par valdes locekļiem: Kārli Kavaleri, inž. Jāni Švanku, inž. Rūdolfu Krievu.

Reizē ar to atbrīvoju inž.-techn. Alfrēdu Priednieko no Finansu ministrijas pilnvarnieka amata minētā sabiedrībā.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Finansu ministris K. Karlsons.

Finansu ministra 199. rīkojums

par pilnvarnieka iecelšanu Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Augļu Eksports” un akciju sabiedrībai Rīgas mākslīgie mineralūdeņi „Vērmaņa Parks”.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, iecelju inž. Eduardu Ritmani par pilnvarnieku Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Augļu Eksports” un akciju sabiedrībai Rīgas mākslīgie mineralūdeņi „Vērmaņa Parks”, skaitot ar š. g. 23. jūliju.

Rīgā, 1940. g. 22. jūlijā.

Finansu ministris K. Karlsons.

Finansu ministra 200. rīkojums

par pilnvarnieka iecelšanu Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Maiznieks”.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, iecelju Pēteri Liepiņu par pilnvarnieku Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Maiznieks”, skaitot ar š. g. 22. jūliju.

Rīgā, 1940. g. 22. jūlijā.

Finansu ministris K. Karlsons.

PSRS Tautas komisāru padomes priekšsēdētāja biedra A. J. Višinska uzruna manifestantiem 21. jūlija vakarā.

„Apsveicu jūs ar lielo vēsturisko dienu, kad jūs iestājaties Padomju Socialistisko Republiku Savienībā. (Aplausi.) Latvijas Padomju Socialistiskā Republika iegājusi jaunā pasaulē, socialisma pasaulē, virs kuras uzvaroši plivo Ļeņina, Staļina partijas lielais karogs, uz kura rakstīti zelta vārdi par cilvēka atsvabināšanu no ekspluatācijas, viņa tiesībām uz darbu, tiesībām uz izglītību, tiesībām uz atpūtu, uz nodrošinājumu vecuma dienās; uz kura rakstīti lieli un liesmainie vārdi, kas pasaulei pasludina tautu vienlīdzību, vienādas tiesības visām tautībām, nacionālās kultūras spēcīgu atplaukumu, Staļina-Ļeņina socialistiskās dzīves pasaules, socialistisko celtniecību. (Aplausi.)

Pasaulē ir divas pasaules. Viena pasaule — kapitalistiskā. Viņa dibinājis uz cilvēka ekspluatāciju un verdzināšanu no kapitāla puses, atņemot viņam iespēju garīgi un fiziski attīstīties, atņemot viņam tiesības apmierināt savas cilvēka un pilsoņa prasības ar visiem tiem dzīves labumiem, kādus viņš pats rada ar savu strādnieka, zemnieka un darba inteliģences spēcīgo radošo roku. Šī ir netaisnības, apspiestības, verdzības pasaule, tā ir asiņainu karu pasaule, tā ir nabadzības un bezdarba pasaule, tā ir cilvēces izdzimšanas pasaule. Tā ir cilvēku kultūras bojāejas pasaule, tā ir imperialistisko valstu pasaule.

Ir otra pasaule — socialisma pasaule, pasaule, kur nav ekspluatācijas, kur cilvēka darbs ir brīvs, kur vienīgi tikai bija piemērojami mūsu lielā proletarieta rakstnieka Maksima Gorkija vārdi: „Cilvēks — tas skan lepni!”, pasaule, kurā katram ir vieta aiz brīnišķīgās dabas bagātā dzīvu galda, kas kalpo brīva cilvēka vajadzībām, pasaule, kur augsti pacelta zinātne, izglītība, māksla, kur pie debesīm deg mūsu slavenā, mūsu lielā Padomju Socialistiskā Kremļa lielās rubīna zvaigznes, kur dzīvo, kur strādā, kur atdod savus spēkus, savas domas, savu ģeniju tautas lietai, visas pasaules darba lauzu lietai, mūsu lielais skolotājs un vadonis Josifs Visarionovičs Staļins. Tā ir socialisma pasaule, kur ikdienas, ik minūtes, burtiski ik sekundes aug un vērsas plašumā brīvas tautas lielie radošie ražojošie spēki, kur tauta ar brīvu darbu būvē sev un visām citām pasaules tautām platu un laimīgu ceļu uz priecīgu, starojošu, īsti socialistisku dzīvi zem mūsu socialisma karogiem, zem Ļeņina-Staļina komunistiskiem karogiem. (Aplausi.)

Šinī socialisma pasaulē nav bezdarba, nav nabadzības, nav cilvēku savstarpējās ļaunas konkurences, šeit uzplaukst īsti cilvēciskas brālības attiecības, šeit pati konkurence pārvērsta socialistiskās staļiniskās sacensības lielā radošā darbā. Socialisma zemē darbs ir goda lieta, slavas lieta, varo-

nības lieta. Socialisma zemē valda princips: palīdzi atkalpalicējiem un kopā ar viņu ej uz priekšu, panākot un aizejot garām pašiem izcilākiem, pašiem drošākiem un pašiem talantīgākiem ļaudīm, kurā nozarē, vai tas būtu rūpniecības, lauksaimniecības, zinātnes, pedagogijas, medicīnas, juridiskā vai tautas veselības un tautas labklājības sargāšanas, arī nestrādātu viena vai otra mūsu lielās socialistiskās darba armijas nodaļa, kas iet uz priekšu mūsu lielā karavadoņa, neuzvaramo darba armiju, kas cīnās par tautas laimi, neuzvaramā vadītāja, lielā Staļina ģenialā vadībā. (Vētraiņi aplausi.)

Ieiet šinī socialisma pasaulē ir liela laime, ieiet, lai kopā ar citām tautām, kas jau vairāk kā divu gadu desmitu laikā iztura uz saviem spēcīgiem darba pleciem visu cīņas smagumu ar veco ekspluatatoru pasauli, cilvēku verdzināšanas pasauli, lai kopā ar šīm tautām, roku rokā ar tām, plecu pie pleca ar visiem saviem radošiem cilvēciskiem spēkiem apbruņotiem ietu uz priekšu, tikai uz priekšu zem Staļina karoga. Tā ir liela laime tiem, kuriem liktenis šo laimi lēmis. Šo laimi liktenis lēmis jums, mūsu jaunie padomju brāļi, lielā latviešu tauta. (Vētraiņas ovācijas.) Ieiet šinī pasaulē, socialisma pasaulē, nenozīmē tikai izjust vislielāko laimi un prieku, tas nozīmē arī izjust vislielākās vēsturiskās atbildības jūtas, jo pašlaik visa pasaule atrodas milzīgu, cilvēces vēsturē vēl nebijušu uzdevumu priekšā, kuru atrisināšana noteiks cilvēces likteņus daudzus gadu desmitus uz priekšu.

Padomju tauta ir jaunais Mesija, kas nes vecajā pasaulē komunistiskās taisnības, komunistiskās patiesības vārdu. Bet šo vārdu, komunisma vārdu, komunistiskās taisnības vārdu vajaga prast aizsargāt, vajaga prast atkarot, vajaga prast par viņu cīnīties, upurējot savu dzīvību, ja tas vajadzīgs, neapstājoties pie tā, lai dotu satriecošu sienu ienaidniekam, kas iedrošināsies apdraudēt mūsu socialistiskās tautas ieguvumus. (Vētraiņi aplausi.) Mēs esam aplenkti, mēs un jūs, es saku „mēs”, apzīmējot ar to ir Padomju Savienības tautas, ir Latvijas tautu, ir igauņu tautu un lietuviešu tautu. (Vētraiņi aplausi.) Mēs esam ienaidnieka aplenkti. Imperialistiskais aplenkums, māca Staļins, nav vienkāršs ģeogrāfisks jēdziens. Tā ir dzīva pasaule, kas arī dzīvo savu dzīvi, kas arī mēģina piepildīt savus vēsturiskos uzdevumus, kas mēģina atrisināt šos vēsturiskos uzdevumus pēc sava prāta, savās šķiru interesēs tā, ka tas šai ekspluatatoru šķirai liekas izdevīgi un patīkami savās interesēs.

Lūk kādēļ mēs, visas imperialistiskās pasaules ielenkti, ne mirkli nedrīkstam aizmirst, ka mūsu uzdevums ir saprast šīs intereses un atrisināt tās tā, kā to

prasa mūsu tautas intereses, darba intereses, strādnieku un zemnieku intereses, uz kuru pleciem turas visa pasaule, uz kuru pleciem turas visas pasaules bagātības un no kuriem atkarājas to sabiedrisko attiecību izturība, kuras gulstas uz strādnieku šķiru un tautas zemnieku masām, tām masām, kurām vajadzētu tikai bargi pakratīt savus stipros plecus, lai visa šī vecā, līdz pamatiem izkurtējusē kapitalisma nolādētā pasaule sagrūtu zem tautas dusmu un tautas spēka sitieniem. (Aplausi.)

Vēsturiskie uzdevumi, ar kādiem jā-sastopas strādnieku šķirai, kuras priekšgalā ir Padomju Savienības strādnieku šķira, kuras priekšgalā ir Padomju Socialistisko Republiku Savienības proletarieši, ciešā brālībā un nesaraujamā vienībā ar zemnieku masām un visas zemes darba ļaudīm, šie vēsturiskie uzdevumi jāatrisina un tiks atrisināti tā, kā tas atbilst darba ļaužu interesēm, tā, kā mūs ved uz šī jautājuma atrisināšanu mūsu lielais Staļins.

Šie uzdevumi ir skaidri, tos noteikusi mūsu partija, lielais Staļins, Padomju valdība. Šo uzdevumu atrisināšanai ir visi nepieciešamie apstākļi un visi nepieciešamie līdzekļi: bagātā Padomju Savienības rūpniecība, viņas lielā un labākā visur citur pasaulē organizētā lauksaimniecība, viņas lielās bagātības, kas guļ zemes slāņos ziemeļos un dienvidos, austrumos un rietumos, līdz pašiem Baltijas jūras krastiem. (Aplausi.) Vai tas nav tas, kas vajadzīgs, lai atrisinātu visgrūtāko, vislielāko vēsturisko uzdevumu vēsturiskajā strīdā starp divām pasaulēm, kapitalisma pasauli un socialisma pasauli!

Bet mums priekš tam ir arī augstāki noteikumi. Tā ir morālā un politiskā vienība, kas aptver tagad ne vairs 183 miljonus lielu tautu, bet 183 miljonus lielu tautu plus Latvijas, Lietuvas, Igaunijas un Besarabijas tautas. Tas ir 200 miljonu cilvēku (aplausi), un kādu cilvēku; cilvēku, kuri zina priekš kā viņi dzīvo, priekš kā viņi cīnās, kādi karogi viņus ved uz priekšu, un ne tikai zina, bet arī māk drošsirdīgi un uzvaroši soļot zem šiem karogiem, kā soļo zem lielā kara vadoņa Staļina komandas mūsu Strādnieku-zemnieku sarkanā armija, salaužot savā ceļā visus šķēršļus, noslaukot no sava ceļa visu to, kas iedrošinās vēl mēģināt apturēt šo vēsturisko uzvarošo kustību uz lielo tautu komunismu, kuras atsvabinājis Staļina ģenjis. (Aplausi.)

Biedri, brāļi, lūk kāpēc es, kā Padomju Savienības dēls, apsveicu jūs, kā mūsu kopīgās dzimtenes dēlus un meitas un sludinu un aicinu jūs sludināt lielo slavu mūsu kopīgai tēvijai, mūsu mīļotai dzimtenei, kas nepazīst tautību, ticību un citādu izšķirību, vienotai savā cīņā par mūsu kopīgo laimi zem mūsu kopīgā Ļeņina-Staļina karoga. (Aplausi.) LTA.

Finansu ministra 202. rīkojums

par pilnvarnieka iecelšanu Akciju sabiedrībai „Valters un Rapa”, Grāmatu firmai „Grāmatu Draugs” A. Rudzītis un Grāmatu apgādniecībai A. Gulbis.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, iecelju Aleksandru Vaivaru par pilnvarnieku Akciju sabiedrībai „Valters un Rapa”, Grāmatu firmai „Grāmatu Draugs” A. Rudzītis, īpašniece Anna Rudzītis un Grāmatu apgādniecībai A. Gulbis, īpašnieks Arvīds Māļitis, skaitot ar š. g. 23. jūliju.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priede.

Finansu ministra 203. rīkojums par pilnvarnieka iecelšanu Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Latvijas bērzs”.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, iecelju inž. mežk. Emili Šinku par pilnvarnieku Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Latvijas bērzs”, skaitot ar š. g. 23. jūliju.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priede.

Finansu ministra 204. rīkojums

par pilnvarnieka iecelšanu akciju sabiedrībai A. Volfšmidt.

Pamatojoties uz likuma par saimniecisko uzņēmumu ārkārtējo uzraudzību („Vald. Vēstn.“ 1939. g. 271. num. un 1940. g. 162. num.) 1. un 4. pantiem, iecelju Konstantīnu Lāci par pilnvarnieku Rauga fabrikas, degvīna dedzinātavas, spirta rektifikācijas, liķieru fabrikas un valču dzirnavu akciju sabiedrībai A. Volfšmidt, Rīgā, skaitot ar š. g. 23. jūliju.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priede.

INSTRUKCIJA

Valsts kontroles pārstāvjiem kredītiestādēs, akciju un paju sabiedrībās un kopdarbības sabiedrībās un to savienībās

(izdota uz Kredītikuma [1938. g. izd.] 25. p. piezīmes, likuma par akciju un paju sabiedrībām [Lik. kr. 1937. g. 220] 136. p. piezīmes un likuma par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām [Lik. kr. 1937. g. 116] 188. p. piezīmes pamata [„Vald. Vēstn.“ 1940. g. 160. num.])

1. Valsts kontrole pēc vajadzības iecel savus pārstāvjus kopdarbības sabiedrībās,

akciju un paju sabiedrībās un kredītiestādēs.

2. Valsts kontrolieris var iecelt pārstāvjus kā no Valsts kontroles dienestā esošiem darbiniekiem, tā arī no ārpus kontroles dienesta esošām personām, to skaitā arī no uzņēmuma dienestā esošām personām.

3. Valsts kontroles pārstāvji saņem instrukcijas un norādījumus no Valsts kontroles un ir atbildīgi Valsts kontrolei. Par savu darbību viņi iknedēļas sniedz pārskatus. Valsts kontroles pārstāvji revīzijas tiesību, pienākumu un atbildības ziņā piefidzināti Valsts kontroles revidentiem.

4. Valsts kontroles pārstāvju pienākums ir, neiejaucoties tieši uzņēmuma darbībā, raudzīties, lai rīcība ar uzņēmuma mantu būtu likumīga, lietderīga un pareizi izvesta. Šai nolūkā Valsts kontroles pārstāvji izskata izmaksas dokumentus pirms izmaksas, līgumu projektus, pasūtījumu un darbu izvešanas plānus, ja to vērtība pārsniedz Ls 500.—.

5. Pārbaudot darījumus, Valsts kontroles pārstāvjiem jāseko, lai darījuma priekšmets un mērķis atbilstu ražošanas plānam, apstākļiem un iespējām. Tāpat pārstāvjiem jāseko, lai jau noslēgtie darījumi tiktu izpildīti nolīgta apmērā un termiņā.

6. Ja darījums pēc sava rakstura atbilst uzņēmuma būtībai, ir vajadzīgs un lietderīgs, Valsts kontroles pārstāvis dod tam savu piekrišanu. Ja pārstāvis darījumu atzīst par nelikumīgu vai nelietderīgu, viņš par to aizrāda uzņēmuma vadībai un liek priekšā jautājumu par darījuma vajadzību vēlreiz pārbaudīt. Ja arī tad vienošanās netiek panākta, pārstāvis ziņo par to Valsts kontrolei, kura šī jautājuma izlemšanu ar savu atsauksmi nodod Finanšu ministrijai.

7. Pārbaudot uzņēmuma ienākumus, pārstāvis seko, vai iemaksas uzņēmumam izdarītas likumīgā apmērā un termiņā, vai iemaksu pagarinājumiem ir likumīgs un drošs pamats, un vai uzņēmums rūpējas par iemaksu piedzišanu.

8. Attiecībā uz uzņēmuma izdevumiem pārstāvis pārliecinās, vai izdevumam (maksājumam, pārskaitījumam) likumīgs un lietderīgs pamats.

9. Uzņēmuma kapitālu apgrozījumiem jāpamatojas uz uzņēmuma saimniecisko plānu. Pārstāvis seko, lai kapitālu apgrozījumi būtu saskaņā ar šo plānu. Sevišķa vērtība piegriežama, lai sumu izmaksas un pārskaitījumi atbilstu uzņēmuma ražošanas prasībām.

10. Pārbaudot noguldījumu un tekošo rēķinu stāvokli, Valsts kontroles pārstāvis pārliecinās, vai attiecīgās kreditiestādēs tie iemaksāti grāmatās uzrādītā apmērā. Šai nolūkā pārstāvim ir tiesība pieprasīt no kreditiestādēm attiecīgas izziņas.

11. Pārbaudot depozītos iemaksātās sumas, jāpārliecinās, vai iemaksām ir likumīgs un lietderīgs pamats un vai depozītā neskaitas sumas, kuras pieskaitāmas ieņēmumiem.

12. Valsts kontroles pārstāvis seko, vai uzņēmums strādā pēc pieņemtā saimnieciskā plāna. Viņš var ierosināt Valsts kontrolē šī plāna grozīšanu vai papildināšanu, ja atrod to par lietderīgu.

13. Valsts kontroles pārstāvis seko, lai izejvielas un materiāli tiktu izlietoti paredzētam mērķim un lai rīcība ar tiem būtu lietderīga un taupīga.

14. Valsts kontroles pārstāvim ir tiesība pieprasīt no uzņēmuma vadības pasākādījumus, dokumentus un grāmatas, kā arī apskatīt un pārbaudīt uzņēmuma darbus un mantas stāvokli. Pārstāvis var ievākt arī vajadzīgās izziņas no uzņēmuma strādnieku komitejas.

15. Ja Valsts kontroles pārstāvis uzņēmuma darbībā novēro traucējumus un ražības samazināšanos, par saviem novērojumiem viņš nekavējoties ziņo Valsts kontroles vadībai.

16. 15. pantā norādītā sekmēšanai pārstāvis stingri seko, lai tiktu ievērotas likumīgās algu un akordu normas kā no administrācijas, tā strādnieku pusēs.

17. Kreditiestādēs Valsts kontroles pārstāvji, starp citu, raugas, lai netiktu pārkāpti noteikumi par kreditiestāžu operācijām.

18. Par visiem novērotiem trūkumiem, nepareizībām un nelikumībām, kurus uzņēmums atsakas novērst vai tūlīt novērst, neraugoties uz Valsts kontroles pārstāvja norādījumiem, Valsts kontrole ziņo Finanšu ministrijai tālākai rīcībai.

19. Savos nedēļas ziņojumos Valsts kontroles pārstāvis norāda par sava darba apstākļiem, uzņēmuma darbību un saimniecisko stāvokli.

Ja uzņēmuma vadība Valsts kontroles pārstāvjiem viņu pienākumu pildīšanā neizrāda vajadzīgo pretimnākšanu vai pat to traucē, — pārstāvis par to nekavējoties ziņo Valsts kontroles vadībai.

20. Valsts kontroles pārstāvji saņem atbildību no uzņēmuma līdzekļiem. Atbildības apmēru nosaka Valsts kontrolieris saziņā ar finanšu ministri.

21. Ārpus Valsts kontroles darbiniekiem ieceltie pārstāvji skaitas par Valsts kontroles brīva līguma darbiniekiem, un viņu dienests izbeidzas līdz ar pilnvarojuma atsaukšanu.

22. Ja Valsts kontrole iecel par pārstāvi kādu no 1. pantā norādītā uzņēmuma darbiniekiem, viņam var piešķirt par sevišķu pienākumu pildīšanu atsevišķu atbildību.

Valsts kontrolieris A. T a b a k s.

Kanclejašs pārvaldnieks A. P e i č s.

Notelkumi par cieto veļas ziepju sadalīšanu.

Izdoti, pamatojoties uz tirdzniecības un rūpniecības ministra 1940. gada 4. jūnija 71. rīkojumu („Vald.Vēstn.“ 1940. g. 123. n.).

I. Vispārējie noteikumi.

1. Cietās veļas ziepes pārdot un pirkt ārpus šais noteikumos paredzētās kārtības aizliegts.

2. Cietās veļas ziepes patērētājiem var izsniegt vienīgi: 1) uz iepirkšanas zīmēm, 2) pret Cenu inspekcijas atļaujām.

3. Tirgotājs cietās veļas ziepes drīkst pārdot un patērētājs pirkt tikai iepirkšanās zīmē vai atļaujā norādītā veikalā.

4. Sevišķos gadījumos cenu inspektors izdod vienreizējas atļaujas cieto veļas ziepju iegādei vai ar rīkojumu „Valdības Vēstnesī“ atļauj ziepes iegādāt ārpus turpmākos pantos paredzētās kārtības.

II. Cieto veļas ziepju izsniegšana uz iepirkšanās zīmēm.

5. Uz iepirkšanās zīmēm izsniedzamo cieto veļas ziepju devas nosaka cenu inspektors ar atsevišķiem rīkojumiem.

Pret iepirkšanās zīmes kuponu aizliegts izsniegt un saņemt mazāku ziepju daudzumu par cenu inspektora noteikto devu.

6. Patērētājiem aizliegts iegādāties ziepes uz iepirkšanās zīmēm to personu vajadzībām, kurām šīs zīmes nepieder.

7. Cietās veļas ziepes aizliegts saņemt tiem iepirkšanās zīmju īpašniekiem, kuri atrodas kādas iestādes pilnā tiešā apgādībā (patversmēs, cietumos, slimnīcās u. c.).

III. Cieto veļas ziepju izsniegšana patēriņam iestādēs un uzņēmumos.

8. Valsts, pašvaldības un privātām iestādēm un uzņēmumiem, kā slimnīcām, viesnīcām, skolām, patversmēm, veļas mazgātavām u. c. cieto veļas ziepju devas nosaka cenu inspektors. Iestādēm un uzņēmumiem Cenu inspekcija izsniedz sevišķas atļaujas cenu inspektora noteiktās devas iegādei.

9. Pret atļaujām iegādātās ziepes var izlietot tikai tai vajadzībai, kādai izsniegta atļauja.

10. Pieprasot Cenu inspekcijai atļauju ziepju iegādei, iestādēm un uzņēmumiem lūgumā jāuzrāda: a) iepriekšējā gada ziepju patēriņš pēc atsevišķām ziepju šķirnēm, b) patreizējie ziepju krājumi, c) vajadzīgais mazākais ziepju daudzums tekošo 3 mēnešu patēriņam.

IV. Norēķināšanās kārtība cieto veļas ziepju tirdzniecībā.

11. Katrs tirgotājs ziepes drīkst iegādāt tikai no viena piegādātāja.

Ja sevišķu apstākļu dēļ tirgotājs spiest mainīt savu piegādātāju, tad no jaunā piegādātāja ziepes atļauts saņemt tikai pēc tam, kad tirgotājs pilnīgi norēķinājies ar savu iepriekšējo piegādātāju (15. p.).

12. Mazumtirgotāji pieprasa no sava piegādātāja vajadzīgo cieto veļas ziepju daudzumu izsniegšanai patērētājiem uz iepirkšanās zīmēm. Pieprasījumā jāuzrāda veikalam pierakstīto iepirkšanās zīmju skaits un krājumā esošo cieto veļas ziepju daudzums. Pieprasītais daudzums jānoņem, reizinot zīmju skaitu ar tekošām mēnesim noteikto cenu inspektora devu uz vienu zīmju un no šī daudzuma atskaitot tirgotājam jau krājumā esošo cieto veļas ziepju daudzumu.

Vairumtirgotāji var saņemt no ražotāja to ziepju daudzumu, ko viņi noņēmi — mazumtirgotāji viņiem pieprasījuši, atskaitot krājumā esošos ziepju daudzumus. Pieprasot ziepes no ražotāja, vairumtirgotājam noteikti jāuzrāda krājumā esošais cieto veļas ziepju daudzums.

Pieprasāmā ziepju daudzumā tirgotājs bez tam var ieskaitīt daudzumus, ko paredzēts tālāk pārdot pret Cenu inspekcijas izdotām atļaujām.

13. Saņemot cietās veļas ziepes, tirgotājiem jānodrošina patērētājiem apliecinājums, ka saņemtās ziepes viņi izdalis saskaņā ar šiem noteikumiem un par tām norēķināsies ar piegādātāju.

14. Par saņemtām cietām veļas ziepēm tirgotājiem jānorēķinās ar saviem piegādātājiem, nododot iepirkšanās zīmju kuponus vai Cenu inspekcijas atļaujas. Iepirkšanās

zīmju kuponiem vai atļaujām jānonāk pie ražotāja, kurš tos uzglabā.

Tirgotājam, kas cietās veļas ziepes pārdod patērētājiem, kuponi jāuzlīmē uz kuponu lapām. Uz katras kuponu lapas uzlīmējami kuponi tādā skaitā, kas atbilst 25 vai 50 kg ziepju.

Kuponu lapas saņemamas no ražotāja vai vairumtirgotāja.

15. Tirgotājam, kas ziepes pārdod tieši patērētājiem, jānorēķinās ar savu piegādātāju par iepriekšējā mēnesī patērētājiem pārdotiem ziepju daudzumiem vēlākais 3 dienu laikā no katra iepirkšanās zīmju kupona derīguma termiņa notecēšanas. Vairumtirgotājiem ar ražotājiem jānorēķinās vēlākais 14 dienu laikā, skaitot no kuponu derīguma termiņa notecēšanas. Ja ražotājs vai vairumtirgotājs laikā nesāp norēķināt no sava noņēmēja, viņam par to nekavējoties jāziņo Cenu inspekcijai.

Ražotājam ik mēnesi vēlākais 18 dienu laikā pēc katra kuponu derīguma termiņa notecēšanas jāsniedz Cenu inspekcijai pārskats par cieto veļas ziepju krājumu stāvokli un apgrozību kupona derīguma laikā.

16. Ja tirgotājam uz 1940. g. 21. jūliju bija krājumā ne mazāk kā 25 kg cieto veļas ziepju, tad par šo krājumu izlietošanu tirgotājam jāiesniedz Cenu inspekcijai norēķins līdz ar kuponiem un atļaujām. Par norēķina saņemšanu Cenu inspekcija izsniedz aplieciību.

Norēķins jāiesniedz Cenu inspekcijai pirms norēķina, ko tirgotājs sniedz savam piegādātājam par ziepēm, kas saņemtas pēc 1940. g. 21. jūlija.

17. Iesniedzot norēķinu, tirgotājam tiesība saņemt no sava piegādātāja jaunu cieto veļas ziepju partiju tādā daudzumā, par kādu iesniegti kuponi un atļaujas norēķinām. Jaunās ziepju partijas avansveidīgā saņemšanai par Cenu inspekcijai iesniegtā norēķinā (16. p.) uzrādītiem daudzumiem tirgotājs nodod piegādātājam Cenu inspekcijas aplieciību.

18. Veikala darbības pārtraukšanas vai izbeigšanas gadījumā tirgotājam par pārdotām cietām veļas ziepēm galīgi jānorēķinās ar piegādātāju un jānodod viņam ziepju atlikums.

Iestādēm un uzņēmumiem, izbeidzot darbību, ziepju atlikums jānodod piegādātājam.

19. Norēķinā saņemtos kuponus un atļaujas ražotāji iznīcina ar cenu inspektora iekreizēju atļauju.

20. Ražotājiem un vairumtirgotājiem jāved cieto veļas ziepju grāmata, kuras kreisā pusē jāuzrāda grāmatas atklāšanas brīdī krājumā esošie cieto veļas ziepju daudzumi un turpmāk saražotie vai iepirktie daudzumi, bet labā pusē — kad, kam un cik šīs ziepes pārdotas un kad no mazumtirgotāja saņemts norēķins, ievēdot atsevišķas ailes uz iepirkšanas zīmju kuponiem pārdotām ziepēm un par Cenu inspekcijas atļaujām pārdotām ziepēm.

21. Mazumtirgotājiem jāved cieto veļas ziepju grāmata, kuras kreisā pusē jāuzrāda šī rīkojuma spēkā stāšanās dienā esošie ziepju krājumi un turpmāk iepirktie daudzumi, bet labā pusē — kad un kam nodots norēķins par pārdotām cietām veļas ziepēm un par kādu daudzumu.

V. Uzraudzība un sodi.

22. Šo noteikumu pildīšanu uzrauga cenu inspektors, viņa pilnvarotas dienestpersonas un policija.

23. Personām, kas tirgojas ar cietām veļas ziepēm, jāuzrāda ziepju grāmatas ar attaisnojošiem dokumentiem, jādod vajadzīgie paskaidrojumi un jāatļauj izdarīt faktiskos ziepju krājumu pārbaudes visām iepriekšējā pantā norādītām un attiecīgo iestāžu pilnvarotām dienestpersonām.

24. Par nepareizu ziņu sniegšanu un šo noteikumu neievērošanu draud likumā par preču krājumu izveidošanu un pārraudzību paredzētais naudas sods līdz Ls 50.000,— un uzņēmuma slēgšana.

Ar šo atvietots cenu inspektora rīkojums par cieto veļas ziepju tirdzniecības kārtību un sadalīšanu patēriņam („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 125. num.).

Šie noteikumi stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1940. g. 22. jūlijā.

Cenu inspektors A. E l p e r s.

Cenu inspektora rīkojums par tirdzniecību ar gatavām ādām un ādu izstrādājumiem.

1. Apavu virsādas, zoļādas, apģērbu ādas, visādas apavus, ādas apģērbus un jebkādas citus ādas izstrādājumus tirgotāji drīkst pārdot patērētājiem un patērētāji savām vajadzībām iegādāt vienīgi normala patēriņa daudzumos.

Minēto preču pārdevumiem un pirkumiem lielākos daudzumos jāizprasa cenu inspektora sevišķa atļauja.

2. Par katru šai rīkojumā minēto preču pārdevumu pārdevējam jāieraksta pircēja pases 28. lappusē, atzīmējot kad, kāda prece, cik daudz un kādā veikalā pases īpašniekam pārdots. Ja pases 28. lappusē nav vietas, ieraksts jāieraksta iepriekšējā brīvā lappusē.

3. Par šī rīkojuma pārkāpšanu draud likumā par preču krājumu izveidošanu un pārraudzību paredzētais sods.

Šis rīkojums atvieto cenu inspektora 1940. g. 17. jūnija rīkojumu par tirdzniecību ar gatavām ādām un ādu izstrādājumiem. („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 135. num.).

Rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Pamats. Tirdzniecības un rūpniecības ministra 75. rīkojums par gatavu ādu un ādu izstrādājumu tirdzniecību. Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Cenu inspektors A. E l p e r s.

Cenu inspektora rīkojums par tirdzniecību ar vilnas, pusvilnas un kokvilnas ražojumiem un izstrādājumiem.

1. Jebkādas vilnas, pusvilnas un kokvilnas ražojumus un izstrādājumus tirgotāji drīkst pārdot patērētājiem un patērētāji savām vajadzībām iegādāt vienīgi normala patēriņa daudzumos.

Minēto preču pārdevumiem un pirkumiem lielākos daudzumos jāizprasa cenu inspektora sevišķa atļauja.

2. Par katru šai rīkojumā minēto preču pārdevumu pārdevējam jāieraksta pircēja pases 28. lappusē, atzīmējot kad, kāda prece, cik daudz un kādā veikalā pases īpašniekam pārdots. Ja pases 28. lappusē nav vietas, ieraksts jāieraksta iepriekšējā brīvā lappusē.

3. Par šī rīkojuma pārkāpšanu draud likumā par preču krājumu izveidošanu un pārraudzību paredzētais sods.

Šis rīkojums atvieto cenu inspektora 1940. g. 17. jūnija rīkojumu par tirdzniecību ar vilnas, pusvilnas un kokvilnas audumiem („Vald. Vēstn.“ 1940. g. 135. num.).

Rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Pamats. Tirdzniecības un rūpniecības ministra 74. rīkojums par vilnas, pusvilnas un kokvilnas audumu un to izstrādājumu tirdzniecību.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Cenu inspektors A. E l p e r s.

Iecelšanas un atvaļinājumi. 172. rezolūcija.

Iecelju par Būvniecības departamenta Tehniskās padomes locekļiem uz nenoteiktu laiku, no š. g. 20. jūlija, turpmāk minētās personas:

- 1) prof. Dr. ing. Eduardu J a k o b s o n u,
- 2) prof. Vili Sk ā r d u,
- 3) ģeogr. prof. Ernestu Š t ā l b e r g u,
- 4) ģeogr. prof. Kārli B i k š i,
- 5) architektu Osvaldu T i l m a n i un
- 6) tehniķi Arvidu P u m p u r u.

Piezīme: 1940. g. 13. marta 146. rezolūcija ar šo atcelta.

1940. g. 20. jūlijā.

Iekšlietu ministris V. L ā c i s.

Finansu ministra 197. rīkojums.

Uz likuma par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 135. panta pamata, iecelju Moricu G o č a l k u par Finanšu ministrijas pārvaldnieku Kuldīgas krājaizdevu sabiedrībā uz 3 mēnešiem, skaitot ar šo dienu.

Rīgā, 1940. gada 22. jūlijā. Bk/bk. 839.

Finansu ministris K. K a r l s o n s.

Finansu ministra 198. rīkojums.

Uz likuma par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 135. panta pamata, iecelju Jekabu Kandoyski par Finanšu ministrijas pārvaldnieku Kuldīgas pārtērētāju biedrībā „Darbs” uz 3 mēnešiem, skaitot ar šo dienu.

Rīgā, 1940. gada 22. jūlijā. Bk/bk. 688.

Finansu ministris K. Karlsons.

Finansu ministra 201. rīkojums.

Pamatojoties uz likuma par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām (Lik. kr. 1937. g. 116) 135. pantu, iecelju agronomu Rūdolfu Matisonu par pilnvarnieku Rīgas Pienšaimniecības savienībai, skaitot ar š. g. 23. jūliju uz 3 mēnešiem.

Rīgā, 1940. g. 23. jūlijā.

Finansu ministra b. N. Priēde.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Meklējamo personu 28. saraksts.

- 1128. Eduards Āboliņš, dz. 1905. g. 16. XII Tukumā, nekārtīgs uztura naudas maksātājs. Meklē Tautas Labklāj. Min. sab. aizgād. dep. ar 1940. g. 26. VI r. S/A 423. Atraš. gad. nogād. Valmieras darba namā.
- 1129. Matilde Āboliņš, dz. 1883. g. 23. VI, apv. pēc Sodu lik. 306. p. 2. d. Meklē Rīgas pils. 14. iec. miert. ar 1940. g. 6. VII 400. r. Aizm. spried. nor. un ziņu lapa izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1130. Miķelis Voldemars Bekeris, dz. 1906. g. 11. VIII Rīgā, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d., 49. p. Meklē Rīgas 8. iec. miert. ar 1940. g. 6. VII 88. r. Aizm. spried. nor. izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1131. Pimans Afanasijs d. Berjoza, dz. 1876. g. 27. VIII Gaļēnu pag., apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīves vietu Viļānu iec. miert. uz 1940. g. 10. VII 466. r.
- 1132. Kazimirs Bernikovs, dz. 1906. g. 24. II Bērziņpils pag. Sod. ar 3 ned. ciet. Meklē Rīgas apgabalt. 1. krim. nod. ar 1940. g. 6. VII 17585. r. Atraš. gad. izpildīt. piespriesto sodu.
- 1133. Eduards Bušs, dz. 1905. g. 29. XII Rīgā, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paziņot dzīv. vietu Rīgas 2. iec. miert. uz 1940. g. 12. VI 476. r.
- 1134. Vacslavs Cibulskis, dzim. 1895. g. 16. I Ludzā, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Meklē Ludzas 1. iec. miert. ar 1940. g. 3. VII 404. r. Atraš. gad. ņemt parakstu par dzīves vietas nemaiņšanu.
- 1135. Helene Čers-Laika, dzim. 1904. g. 11. II Mērdzenes pag. Sod. ar 1 mēn. ciet. Meklē Rīgas 4. iec. miert. ar 1940. g. 9. VII 287. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1136. Vilis Mārtiņa d. Dzērvīte, dzim. 1911. g. 23. VI Sēlpils pag., apv. pēc Sodu lik. 546. p. Paz. dzīves vietu Krim. pol. pārv. uz 1940. g. r. 3075 k.
- 1137. Ludviga Dukalskis, dzim. 1921. g. 23. I Rēzeknē. Sod. ar 2 ned. ciet. Meklē Rēzeknes 1. iec. miert. ar 1940. g. 11. VII 375. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1138. Kārlis-Heinrihs Ekvālds (Eicholes), dz. 1894. g. 25. VI Liepājā, apv. pēc Sodu lik. 541. p. 3. d. Paz. dzīves vietu Dobeles iec. miert. uz 1940. g. 9. VII 456. r.
- 1139. Aleksandrs Olgas d. Gasperovičs, dzim. 1900. g. 8. II Daugavpili, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 2. d. Meklē Maltas iec. miert. ar 1940. g. 3. VI 356. r. Pieprasīt ķīlu Ls 50.— līdz kurai iemaksai apciet. un ievietot Rēzeknes ciet. iesk. mekl. rīcībā.
- 1140. Melanija Gavrilovs, dzim. 1913. g. 20. VI. Sod. ar 1 mēn. un 12 d. ciet. Meklē Rīgas apgabalt. 2. krim. nod. ar 1940. g. 9. VII 21178. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1141. Anna Gržibovskis, dzim. Dobroļubovs, dz. 1915. g. 3. IV. Augšpils pag., apv. pēc Sodu lik. 546. p. Paziņot dzīves vietu Krim. pol. pārv. uz 1940. g. r. № 3100. k.
- 1142. Marija Gumbiņš, dzim. 1903. g. 2. IV, apv. pēc Sodu lik. 541. p. Paziņot dzīves vietu Krim. pol. pārv. uz 1940. g. 2364/II r.
- 1143. Rūdolfs Herbergs, dzim. 1909. g. 7. VIII Rīgā. Sod. ar 1 mēn. ciet. Meklē Rīgas 9. iec. miert. ar 1940. g. 9. VII 1419/39. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1144. Karpis Ivanovs, dzim. 1891. g. Ružinas pag., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d. Meklē Rīgas 13. iec. miert. ar 1940. g. 10. VII 247. r. Atraš. gad. novest mekl. kancel. nopratināšanai.
- 1145. Visvalds-Jānis Jansons, dzim. 1920. g. 1. XII Liepājā, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Meklē Liepājas 3. iec. miert. ar 1940. g. 8. VII 237. r. Atraš. gad. ņemt parakstu par dzīves vietas neatstāš. bez miert. ziņas un nopratināt. Raksts izpr. no Krim. pol. pārv.
- 1146. Zeima Kiberseps, dzim. Lapsa, dzim. 1908. g., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d. Meklē Rīgas 6. iec. miert. ar 1940. g. 9. VII 408. r. Apcietināt un nosūt. mekl. rīcībā.
- 1147. Boriss Kļimovs - Jevstafjevs, dzim. 1916. g. Daugavpili, apv. pēc Sodu lik. 49. p., 546. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Tukuma iec. miert. uz 1940. g. 13. VII 396. r.
- 1148. Lazars Koblencs, dzim. 1918. g. 6. X Krustpili, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 16. iec. miert. uz 1940. g. 5. VI 1288. r.
- 1149. Eduards Lagzdīns, dzim. 1910. g. 10. IV Rīgā. Sod. ar 1 g. 6 mēn. ciet. Meklē Rīgas apgabaltiesas 3. krim. nod. ar 1940. g. 4. VI 76972. r. Atraš. gad. apciet. un ievietot Rīgas Centralciet. iesk. Rīgas apgabalt. prok. rīcībā.
- 1150. Jānis Lavrinovičs, dzim. 1907. g. 4. III Asunes pag., apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Rīgas 6. iec. miert. uz 1940. g. 5. VII 518. r.
- 1151. Jānis-Mārtiņš Lūsis, dzim. 1913. g. 17. XI Pociema pag., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d. Paziņot dzīves vietu Cēsu apr. 3. iec. miert. uz 1940. g. 11. VII 859/39. r.
- 1152. Mendels Zalamana-Bēra d. Neištais, dzim. 1918. g. Drissā, S. P. R. S., nav ieradies izpildīt karakl. š. g. gadskārt. iesauk. Meklē Daugavpils-Ilūkstes kara apr. priekšn. ar 1940. g.

11. VII r. 8455. Atrašanas gad. rik. sask. ar Karakl. lik. 44¹ p. piez. un Instr. par pilsoņu iesaukš. obligat. akt. kara dien. 123. p., par ko paz. mekl., bet ja neieraš. iemesli ir likumīgi (Karakl. lik. 66. p. 3. piez. un 68. p.), tad tikai paz. iemeslus un dzīv. vietu.

1153. Jānis Oļechnovičs, dzim. 1910. g. 5. XI Daugavpili. Sod. ar 4 mēn. ciet. Meklē Rīgas 13. iec. miert. ar 1940. g. 12. VII 378. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.

1154. Marija Sazonovs, dzim. 1905. g. 4. V, apv. pēc Sodu lik. 232. p. Meklē Rīgas 17. iec. miert. ar 1940. g. 18. VI 508. r. Pieprasīt ķīlu Ls 100.— neiemaks. gad. paturēt apciet., paziņojot mekl.

1155. Aleksejs Skoblins, dzim. 1905. g. 4. X Rīgā, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Ventspils apr. miert. uz 1940. g. 3. VII 687. r.

1156. Kazimirs Skrupskis, dzim. 1921. g. 21. III Daugavpili, apv. pēc Sodu lik. 546. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Tukuma iec. miert. uz 1940. g. 13. VII 440. r.

1157. Marta Strikaitis, dzim. Labans, dzim. 1908. g. 31. X, apv. pēc Sodu lik. 232. p. Paz. dzīv. vietu Rīgas 11. iec. miert. uz 1940. g. 13. VII 411. r.

1158. Olga Zviguļis-Puriņš, dzim. 1899. g. 26. X Rīgā. Sod. ar 1 mēnesi ciet. Meklē Rīgas 16. iec. miert. ar 1940. g. 14. VI 534. r. Izpr. r. izpr. no Krim. pol. pārv.

1159. Janīna Trušelis, dzim. 1910. g. 1. IX, apv. pēc Sodu lik. 232. p. Paz. dzīv. vietu Rīgas pils. 14. iec. miert. uz 1940. g. 5. VII 532. rakstu.

1160. Andrejs Ušackis, dzim. 1902. g. 15. VIII, apv. pēc Sodu lik. 541. p. 1. d. Paz. dzīv. vietu Rīgas 17. iec. miert. uz 1940. g. 4. VII 571. r.

1161. Lilija Vasiljevs, dzim. Vimba, dzim. 1903. g. 22. II, apv. pēc Sodu lik. 546. p. Paz. dzīv. vietu Krim. pol. pārv. uz 1940. g. r. 3086. k.

1162. Jadviga Antona m. Vojciechovics, dzim. 1916. g. Polijā, bij. Polijas pav., apv. pēc Sodu lik. 541. p. 3. d. Paz. dzīv. vietu Dobeles iec. miert. uz 1940. g. 9. VII 318. r.

Papildinājums: „Vald. Vēstn.” 1934. g. 52. num. izslud. Leonida Jeršova meklēšanas lietā, sask. ar Daugavpils apgabalt. prokurora 1940. g. 12. VII 8388. rakstu jāstribo 1903. g. Sodu lik. 102. pants.

Izlabojums: „Vald. Vēstn.” 1940. g. 152. num. mekl. pers. 26. sar. izslud. 1055. Staņislavs Armenis dzimis 1911. g. 16. IX un nevis 16. VI. Rīgā, 1940. g. 20. jūlijā.

Krimin. polic. pārv. priekšn. J. Silārājs, Darbvedis Hūns.

Vietējo iestāžu paziņojumi.

SAISTOŠIE NOTEIKUMI

par tirdzniecības uzņēmumu, noliktavu un kantoru darba laiku Vecauces pag.

(Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas Vecauces izmēģinājumu un praktisku darbu saimniecības ēkās, Auces pilsētas tirgus laukuma tuvumā.)

Pieņemti saskaņā ar likuma par pag. pašvald. darbības ierobež. 3. panta 7. punktu Vecauces pag. padomes sēdē 1938. g. 26. aug. (3. prot. 1.p.) un apstiprināti ar Iekšlietu ministr. Pašvaldības depart. 1940. g. 10. jūlija rakstu L. 147—02.

1. Dažādu preču tirgotavas (izņemot turpmāk minētās), kantorus un noliktavas atļauts turēt atvērtus darbdienās no plkst. 8 līdz 18, bet Auces pilsētas nedēļas tirgus dienās — otrdienās un piektdienās — un gada tirgus dienās — no plkst. 6 līdz 18. Maizes, gaļas un piena produktu veikalus atļauts turēt atvērtus darbdienās no plkst. 6 līdz 18. Friziera veikalus atļauts turēt atvērtus darbdienās no plkst. 7 līdz 18, bet svētdienu, svētku un svinamo dienu priekšvakaros no plkst. 7 līdz 21. Ēdienu un dzērienu veikalus, tējnicas, biedribu bufetes bez reibinošiem dzērieniem vai ar alu un vietējiem augļu un ogu vīniem atļauts turēt atvērtus darbdienās no plkst. 7, bet Auces pilsētas tirgus dienās no plkst. 6 līdz 22. Kafējnicās, konditorejas (bez reibinošiem dzērieniem) atļauts turēt atvērtus darbdienās no plkst. 7 līdz 22, bet svētdienu, svinamo un svētku dienu priekšvakaros no plkst. 7 līdz 24 un Auces pilsētas tirgus dienās no plkst. 6 līdz 24. Grāmatu un rakstamlietu un arī laikrakstu un žurnālu tirgotavas atļauts atvērt darbdienās no plkst. 8, bet Auces pilsētas tirgus dienās no plkst. 6 līdz 19.15.

2. Visiem tirdzniecības uzņēmumiem (veikaliem), noliktavām un kantoriem, izņemot nākošos pantos uzrādītos, jābūt slēgtiem: visās svētdienās (izņemot pēdējo svētdienu priekš 25. decembra), 1. janvārī, Zvaigznes dienā, Lielā Lūdžamā dienā, Lielā piektdienā, Jēzus debessbraukšanas dienā, 24. jūnijā, 31. oktobrī, 18. novembrī un visu svētku (Ziemassvētku, Lieldienu un Vasarassvētku) pirmās divas dienas. Pārējās svinamās dienās 1. pantā minētos veikalus, kantorus un noliktavas atļauts turēt atvērtus šo noteikumu 1. pantā minētā laikā, kā darba dienās.

3. Izņemot 1. janvārī, Lielo piektdienu, pirmās Lieldienu, Vasarassvētku un Ziemassvētku dienas un 18. novembrī, atļauts atvērt šim pantā minētos veikalus-tirgotavas svētdienās un svētku dienās: 1) maizes, gaļas un piena produktu veikalus no plkst. 6 līdz 10; 2) ēdienu un dzērienu tirgotavas, tējnicas un krodzniecības veika-

lus bez reibinošiem dzērieniem no plkst. 7 līdz 22; 3) konditorejas un kafējnicās no plkst. 7 līdz 24; 4) fotoģrafu iestādes no plkst. 9 līdz 18 un 5) friziera veikalus no plkst. 7 līdz 15.

4. Kioskus atļauts atvērt un tanis tirgoties visu gadu, darbdienās, svētdienās, svinamās un svētku dienās no plkst. 5 līdz 24, pie kam kioskos var tirgoties ar laikrakstiem, žurnāliem, augļiem, atspirdzinošiem dzērieniem, šokolādī, konfektēm, tabakas precēm, piemiņas lietaņām u. c.

5. Degvielu un smērvielu pārdošana satiksmes līdzekļiem no speciāliem tankiem un noliktavām, tāpat motocikli un auto piederumu pārdošana no speciāliem kioskiem atļauta no plkst. 5 līdz 24 darbdienās, svētdienās, svinamās un svētku dienās.

6. Pēc tirgošanās laika izbeigšanās uzturēšanās veikalos, noliktavās un kantoros aizliegta, izņemot īpašnieku un darbiniekus.

7. Uzraudzība par šo noteikumu pildīšanu piekrit pagasta valdei un policijai.

8. Šo saistošo noteikumu pārkāpēji saucami pie atbildības uz Sodu likuma pamata.

9. Šie noteikumi stājas spēkā pēc 2 nedēļām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Vecaucē, 1940. g. 19. jūlijā. 300/832.

Pag. vec. R. Jurevics.

Sekretars V. Baršuks.

Pārgrozījumi un papildinājumi Daugavpils pilsētas saistošos būvnoteikumos.

Izdoti uz likuma par būvniecības pārzināšanu 2. p. 7. punkts un Pilsētu pašvaldības likuma 42. p. 2. punkts un 73. p. pamata un apstiprināti ar Iekšlietu ministra biedra 1940. g. 18. jūnija rezolūciju.

Daugavpils pilsētas saistošos būvnoteikumos, kas izsludināti „Vald. Vēstn.”, 1936. g. 118.—120. numuros, izdarīt šādus pārgrozījumus un papildinājumus:

1. Būvnoteikumu 27.§ 2. p., 35. § 4. p. un 8. p. un 39. § 2. un 3. punkts izteikt tā:

27. §

2. p. Ja ēkā jāizbūvē caurbrauktuve satiksmei starp ielu un pārējām uz tā paša zemesgabala esošām ēkām, pagalmu, vai kaimiņu zemesgabala ēkām, tad šīs caurbrauktuves sienas jāceļ ugunsdrošās, bet pārsegums ar ugunsizturīgu konstrukciju. Ja šī caurbrauktuve ir vienīgā izeja uz ēlu no pagalmā esošām vai kaimiņu ēkām, tad arī pārsegums jāizbūvē ugunsdrošs. Caurbrauktuvēm jābūt ne šaurākām par 2,75 un ne zemākām par 3 m.

35. §

4. p. Dzīvojamo ēku bēniņos pretugunsmūris nevar būt plānāks par 25 cm. Pretugunsmūros un citās obligatoriskās ugunsdrošās sienās atļauts iebūvēt koku vai līdzīgu materiālu konstrukcijā tā, lai sienas biezuma atlikušā daļa būtu vismaz 12 cm. Minētais tomēr neattiecas uz vietām, kur pretugunsmūri vai kāpņu telpu sienās iebūvēti skursteņi; tādās vietās koka daļām jābūt no dūmvada sienas iekšmalas vismaz 25 cm attālumā.

8. p. Bēniņu pretugunsmūros aīlas pieļaujamā tikai ar atsevišķu piekrišanu pie projektu apstiprināšanas. Izbūvējot aīlas pretugunsmūros, tanis jāiebūvē durvis ar automatisku atvēršanos, pie kam durvīm un aplodām, ja tās pagatavotas no koka, jābūt aizsegtām ar ugunsizturīgu konstrukciju.

39. §

2. p. Dzīvojamās, sabiedriskās un rūpniecības ēkās pagrabu griesti jāpārsedz ugunsdroši. Brīvēstāvošās dzīvojamās un sabiedriskās ēkās, ja to augstums nepārsniedz 3 stāvus, pagrabus atļauts pārsegt ar ugunsizturīgu konstrukciju, izņemot viegli uzliesmojošu vielu noliktavu, gāzdrošu patvertņu un garažu griestus, kuru pārsegumiem jābūt ugunsdrošiem.

3. p. Pie pastāvošu dzīvojamu, sabiedrisku un rūpniecības ēku pārbūvē un pagrabu griestu konstrukcijām attiecināmi iepriekšējā (2.) punkta noteikumi.

II. Būvnoteikumu 34. paragrafu papildināt ar šādu jaunu 5. punktu:

34. §

5. p. Neapdzīvojamās būvēs mūra sienu biežumam jābūt vismaz 12 cm.

Šie pārgrozījumi un papildinājumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Valdības Vēstnesī”.

Pilsētas vecākais A. Švirksts.

Pilsētas sekretars E. Biriņš.

Telegramas.

(Latvijas telegrafa aģenturas telegramas)

Lietuvas Seims apsveic Latvijas un Igaunijas tautas pārstāvniecības.

Kauņa, 22. VII. Lietuvas tautas Seimu šī rīta sēdes sākumā apsveica lietuvju darba inteliģence, kuras sveicienu nodeva ELTAS direktors rakstnieks Korsakas un dzejnieks Borutas. Pēc tam zālē ieradās tautas armijas delegācija ar armijas komandieri ģen. Žemaiti priekšgalā. Armijas sveicienu Seimam nesa ģen. Žemaitis un kareivis Bartkevičs. Viņi abi savās runās uzaicināja Seimu pieņemt lēmumu par Lietuvas tautas armijas iekļaušanu Sarkanās armijas rindās. Vēl sekoja Darba jaunatnes pārstāvju apsveikums.

Kad apsveicēju delegācijas bija atstājušas zāli, Lietuvas Seims vienbalsīgi pieņēma ierosinājumu nosūtīt apsveikuma telegramas Latvijas un Igaunijas tautas pārstāvniecībām, kas vakar pieņēma tādas pašus svarīgus lēmumus kā Lietuvas Seims.

Noklausījies zemkopības ministra Micka ziņojumu zemes jautājumā un debātes, Seims vienbalsīgi pieņēma deklarāciju, kas nosaka, ka Lietuvā zemes un zemes bagātības, tautas un ūdeņi turpmāk skaitās par visas tautas un valsts īpašumu. Zemi joprojām varēs apsaimniekot tie, kas zemi paši apstrādā. Bezzemnieki un sīkzemnieki saņems zemi bez atlīdzības lietošanā uz nenoteiktu laiku. Maksimālā zemes norma noteikta 30 ha, pie kam zemes platība, kas šo maksimālo normu pārsniedz, atsavināma un ieskaitāma valsts zemes fondā sadalīšanai bezzemniekiem un sīkzemniekiem. Bez tam Seims pieņēma lēmumu par zemnieku, galvenā kārtā mazturīgu, atbrīvošanu no nodokļiem un administratīviem sodiem.

SPRS iekšējais aizņēmums saimēts ar 1.310.839.000 rubļu uzvižu.

Maskava, 23. VII. (TASS.) Parakstīšanās uz PSRS trešās piegādes trešā gada aizņēmumu 20. jūlijā sasniegusi 9.310.839.000 rubļu, ar ko šim aizņēmumam noteiktā kopsoma pārsniegta par 1.310.839.000 rubļu. Tālāk parakstīšanās uz aizņēmumu 21. jūlijā pārtraukta.

Vācijas valsts kanclers uzdāvinājis Musolini zenitartīlerijas vilcienu.

Roma, 22. VII. Tirenijas piekrastē ģen. Pols vakar nodeva dučēm Vācijas valsts kanclera Hitlera dāvanu — zenitartīlerijas vilcienu.

K U R S I.

Rīgas biržā 1940. gada 23. jūlijā.

Devīzes:	Ls
1 Amerikas dolars	5,30—5,50
1 Anglijas mārciņa	— 21,65
100 Francijas franku	— 12,10
100 Beļģijas belgu	— 92,00
100 Šveices franku	121,20—124,20
100 Itālijas liru	27,10—27,70
100 Zviedrijas kronu	127,50—130,50
100 Norvēģijas kronu	— 124,50
100 Dānijas kronu	— 106,00
100 Holandes guldenu	— 290,00
100 Vācijas marku	203,92—205,92
100 Somijas marku	10,57—11,17
100 Igaunijas kronu	127,50—130,50
100 Lietuvas litu	90,20—92,20

Vērtspapīri:

Latvijas valsts 5% kredītzīmes	99,00—101,00
1931. g. iekš. ceļu aizņēm. oblig.	19,00—20,00
Valsts Zemes bankas 4% (6%) parādu pārjaunoš. II serijas ķīlu zīmes	99,00—100,00
6% Latv. Hip. bankas ķīlu zīmes (konvers.)	99,00—100,00
6% Rīgas hip. biedr. ķīlu zīmes	87,50—88,50
6% Rīgas privatu ķīlu zīmju kred. biedr. ķīlu zīmes	88,00—89,00
5 1/2% Latvijas Hip. bankas ķīlu zīmes	95,00—96,50
5 1/2% Valsts Zemes bankas ķīlu zīmes	95,50—96,50

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētāja v. J. Bogens. Zvērināts biržas maklers P. Rupners.

Redaktors Jānis Ozols.

Šim numuram 8 lapas puses.

TIESU SLUDINĀJUMI.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. pantiem, paziņo, ka ar šē minēto personu nāvi ir atklājušies mantojumi un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šiem mantojumiem būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tiesai savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām:

- 1) 1940. g. 1. maijā Valmierā mir. Pēteris Jerliņš, dzim. 1866. g. 30. jūnijā (v. st.) Vaidavas pag., L. 3039/40. II.;
2) 1940. g. 25. februārī Alūksnē mir. Omars-Aleksandrs Kesners, dzim. 1878. g. 25. oktobrī Džērbenes pag., L. 3116/40. II.;
3) ar Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodalas 1939. g. 10. oktobra lēmumu par mirušu atzītā Jāņa Roberta Bunne-Bonnes, dzim. 1894. g. 2. nov., L. 3109/40. II.;
4) 1940. g. 20. martā Rīgā mir. Helēne Bērziņš, dzim. Jirgens, dzim. 1858. g. 21. maijā Rīgā, L. 3062/40. II.;
5) 1940. g. 27. janvārī Rēntēnu pag. mir. Elizabete Zariņš, dzim. Āboltiņš, dzim. 1887. g. 19. oktobrī Rīgā, L. 2808/40. II.;
6) 1932. g. 5. aprīlī Ērgļos mir. Jānis Eglītis, dzim. 1878. g. 1. maijā, L. 3120/40. II.;
7) 1935. g. 24. janvārī Vaidavas pag. mir. Pēteris Lezdīns, dzim. 1859. g. 9. septembrī (v. st.), L. 3078/40. II.;
8) 1940. g. 9. janvārī Rīgā mir. Edē Vāvere, dzim. Buče, dzim. 1873. g. 20. decembrī Babites pag., L. 3040/40. II.;
9) 1934. g. 24. oktobrī Doles pag. mir. Anna Krūze, dzim. Briņģis, 73 gadus veca, L. 3016/40. II.;
10) 1900. g. 8. maijā (v. st.) mir. Katrīna Stūrmanis, dzim. Grīnups, dzim. 1834. g. 14. janvārī (v. st.) Rīgā, L. 3042/40. II.
1940. g. 19. jūlijā. 22630z

Vicepriekšsēd. v. G. Fedders. Sekretara v. J. Upe.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, uz lik. par laulību 77. p. pamata, paziņo, ka tiesa 1940. g. 10. jūlijā Aneles Bartkuvienes (Bartkus), dzim. Pakutkaitke, prasības lietā pret Juozapu Bartkus par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: šķirt laulību, kas slēgta 1927. g. 6. februārī Lietuvā Kazlu-Rūdas baznīcā starp prasītāju Aneli Bartkuvieni (Bartkus), dzim. Pakutkaitke, un atbildētāju Juozapu Bartkusu, uz Civillik. 77. p. pamata, atstājot prāvnieku laulībā 1928. g. 3. augustā dzimušo meitu Aneli prasītājas Aneles Bartkuvienes audzināšanā, piedzīt no atbildētāja Juozapas Bartkusa valsts labā Ls 60,— tiesu nodevas, Ls 4,10 zīmognodevas un Ls 12,20 sludināšanas izdevumiem, bet prasītājas Aneles Bartkuvienes, dzim. Pakutkaitke, labā Ls 100,— lietas vešanas izdevumu.

Ja atbildētājs Civilproc. lik. 834., 839. un 859. pantos paredzētā laikā neiesniegs tiesai atsaukumi vai pārsūdzību, spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Rīgā, 1940. g. 17. jūlijā. 22636o
Vicepriekšs. v. K. Velme. Sekretara v. E. Julika.

Rīgas apgabalt. 4. civilnodala, uz lik. par laulību 77. p. pamata, paziņo, ka tiesa 1940. g. 29. maijā Alberta Slavinska prasības lietā pret Irmu-Irīnu Slavinskis, dzim. Graudiņš, par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: šķirt laulību, kas slēgta 1936. g. 4. jūlijā Rīgas Debessbraukšanas baznīcā starp Albertu Slavinski un atbildētāju Irmu-Irīnu Slavinskis, dzim. Graudiņš, atbildētājas vainas dēļ, aizliegt atbildētājai turpmāk saukties uzvārdā „Slavinskis”, piešķirot viņai pirmslaulības uzvārdu „Graudiņš”, prāvnieku meitu Asju, dzim. 1936. g. 12. jūlijā, atstāt tēva audzināšanā, piedzīt no atbildētājas Irmas-Irīnas Slavinskis prasītāja Alberta Slavinska labā Ls 174,— tiesāšanās izdevumu.

Ja atbildētāja Civilproc. lik. 834., 839. un 859. pantos paredzētā laikā neiesniegs tiesai atsaukumi vai pārsūdzību, spriedums stāsies likumīgā spēkā. Rīgā, 1940. g. 17. jūlijā. 22637o
Vicepriekšs. v. K. Velme. Sekretara v. E. Julika.

Rīgas apgabalt. Reģistr. nod. uz lik. par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 179. p., paziņo, ka ar viņas 1939. gada 8. novembra lēmumu reģistrēta Triekāts savstarpējās apdrošināšanas biedrības savienošana ar Lubu savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrību, kas notiek pēdējai ielūstot pirmajā.

Nodaļas pārz. v. K. Velme. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabalt. Reģistr. nod. uz lik. par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 179. p., paziņo, ka ar viņas 1940. gada 8. maija lēmumu reģistrēta Židu atvaļināto karavīru kredītsabiedrības „Demkar” savienošana ar Rīgas židu krājaizdevu sabiedrību, kas notiek pirmaj ielūstot pēdējā.

Nodaļas pārz. v. K. Velme. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabalt. Reģistr. nod. uz lik. par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 179. p., paziņo, ka ar viņas 1940. gada 12. jūnija lēmumu reģistrēta Alojas savstarpējās apdrošināšanas biedrības savienošana ar Stakenbergas savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrību, kas notiek pēdējai ielūstot pirmajā.

Nodaļas pārz. v. K. Velme. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabalt. Reģistr. nod. uz lik. par kopdarbības sabiedrībām un to savienībām 14. p., paziņo, ka ar viņas 1940. gada 12. jūnija lēmumu reģistrēta kopdarbības sabiedrība Liepkalnes patērētāju biedrība ar valdes māju Iršu pagastā.

Nodaļas pārz. v. K. Velme. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabalt. Reģistr. nod. paziņo, ka ar viņas šī gada 12. jūnija lēmumu pārreģistrēta Otrā Pārdaugavas krājaizdevu sabiedrība ar jaunu nosaukumu: „Krājaizdevu sabiedrība „Laikmets” un reģistrēti biedrības biedru pilnā sapulcē 1940. gada 12. martā pieņemtie statuti.

Nodaļas pārz. v. K. Velme. Sekret. K. Frīdrihsons.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģistra nod., saskaņā ar tirdzniecības reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības „A” reģistrī 6024. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. gada 18. jūnija lēmumu, ierakstīta vienpersonīgs tirgotājs Arvids-Aleksandrs Puriņš ar firmu „Arvids Puriņš”. Vienpersonīgs tirgotājs, 1909. g. 22. martā Rūjienā dzim. Arvids-Aleksandrs Puriņš, dzim. Rūjienā, Brīvības ielā 12.

Uzņēmuma darbība atklāta 1932. g. 1. janvārī. Uzņēmums — gaļas un desu tirgotava ar darbnīcu — atrodas Rūjienā, Brīvības ielā 12.

Rīgā, 1940. g. 18. jūlijā. Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. Velme. Sekretara v. K. Lapīņš.

Rīgas apgabaltiesas Tirdzniecības reģistra nod., saskaņā ar tirdzniecības reģ. not. 39. pantu, paziņo, ka Rīgas apgabaltiesas tirdzniecības „A” reģistrī 6025. num., pamatojoties uz tirdzn. reģ. tiesneša 1940. gada 18. jūnija lēmumu, ierakstīta vienpersonīga tirgotāja Emma Zakis ar firmu „Paukas dārzniecība, E. Zakis”.

Vienpersonīga tirgotāja 1878. gada 30. martā Alojas pag. dz. Emma Zakis, dzim. Valmierā, Paukas mājās.

Uzņēmuma darbība atklāta 1936. g. 1. janvārī. Uzņēmums — dārzniecība — atrodas Valmierā, Paukas mājās. 22725j Rīgā, 1940. g. 18. jūlijā.

Tirdzn. reģ. tiesn. v. K. Velme. Sekretara v. K. Lapīņš.

Jelgavas apgabalt. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. p., paziņo, ka ar viņa Vija Ziemeļa, dzim. 1874. g. 14. martā, mir. 1940. g. 2. maijā, nāvi ir atklāties mantojums un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šo mantojumu būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatariem, fideikomissariem u. t. l., pieteikt tiesai savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām.

Jelgavā, 1940. g. 17. jūlijā. M. I. 1238/40. 22534z
Priekšsēd. v. K. Klavīņš. Sekretara p. i. P. Gulbis.

Jelgavas apgabalt. civilnodala, pamatojoties uz Civilproc. lik. 1575. pantu, paziņo, ka 1940. g. 1. augustā atklāta tiesas sēdē attaisis un nolasis Vija Dāva d. Grinberga testamentu. Vilis Dāva d. Grinbergs dzimis 1860. g. 23. novembrī un miris 1940. g. 22. februārī.

Jelgavā, 1940. g. 19. jūlijā. 878. m. l. 22732j
Priekšsēd. v. G. Beimuts. Sekretara p. i. P. Gulbis.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1628.—1631., 1636. un 1710. pantiem, paziņo, ka ar šē minēto personu nāvi ir atklājušies mantojumi, un tādēļ uzaicina visas personas, kam uz šiem mantojumiem būtu kādas tiesības vai prasības kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt savas tiesības un prasības 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka uzaicinājuma termiņā nepieteiktās tiesības un prasības atzīs par zaudētām:

- 1) Jūļa Rudišs, mir. 1927. g. 24. dec., L. 3396a/40.;
2) Pēters Tarauts, mir. 1927. gada 15. martā, L. 3875a/40.;
3) Teodors Kovalenoks, dz. 1877. g. 19. sept., mir. 1930. g. 10. janv., L. 4003a/40.;
4) Jezups Dičs, dzim. 1875. g., mir. 1927. g. 11. martā, L. 4037a/40.;
5) Jezups Letinskis, mir. 1938. g. 30. jūl., L. 4192a/40.;
6) Boleslavs Spruksts, dzim. 1881. g. 6. sept., mir. 1932. g. 10. janv., L. 4271a/40.;
7) Bartuļš Pirogs, mir. 1926. gada 13. jūnijā, L. 4310a/40.;
8) Natalija Smirnovs, dzim. 1919. g. 14. okt., mir. 1938. g. 23. sept., L. 4325a/40.;
9) Donats Dārznieks, mir. 1936. g. 9. jūnijā, L. 4339a/40.;
10) Francis Vevers, dz. 1889. gada 17. okt., mir. 1940. gada 31. martā, L. 4366a/40.

Daugavpili, 1940. g. 17. jūlijā. Priekšsēdētājs O. Dzinters. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1570. pantu, paziņo, ka izskatījusi Aleksandra Priedes lūgumu izsludināt par mirušu nozudušo Jāni Priedi, tiesa 1940. gada 3. jūnijā nolēma izsludināt par mirušu Jāni Priedi, kas dzimis 1897. g. 28. februārī, skaitot par viņa miršanas dienu šīs lietas ierosināšanas momentu 1938. g. 22. martu.

Daugavpili, 1940. g. 17. jūlijā. 449.a l. 22764e
Priekšsēdētājs O. Dzinters. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Nikitās Oskera privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 3826a/40. 22745e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Jāņa Polkana privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4120a/40. 22750e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Jāņa Jubla privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4206a/40. 22751e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Ontona Stroda publisko testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4177a/40. 22746e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4043a/40. 22747e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Annas Lobanovskis (arī Labanovskis) privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņas atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 3825a/40. 22748e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Jāņa Korkliša privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4168a/40. 22754e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Franča Armanova privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4168a/40. 22754e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Franča Armanova privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4213a/40. 22749e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Augusta Sinkas privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4175a/40. 22755e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Pavula (Povula) Malaka priv. testam. vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 3823a/40. 22756e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Izidora Martinova publisko testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4127a/40. 22757e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 3928a/40. 22752e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Trifona Bibičeva publisko testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4043a/40. 22747e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Teodora Potčina publ. testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 3975a/40. 22753e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Jēzupa Ugaņa privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4168a/40. 22754e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1570. pantu, paziņo, ka izskatījusi Salimona Betlera lūgumu izsludināt par mirušu nozudušo Bronislavu Gaigalu, tiesa 1940. gada 23. aprīlī nolēma izsludināt par mirušu Bronislavu Gaigalu, skaitot par viņa miršanas dienu 1917. g. janvārī.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4168a/40. 22754e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attaisīto mir. Franča Armanova privāto testamentu vai kam būtu kādas prasības vai tiesības uz viņa atstāto mantojumu kā mantiniekiem, legatariem, kreditoriem u. t. l., pieteikt tās tiesai 3 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī” un norāda, ka personas, kas nebūs pieteikušas savas tiesības un iebildumus uzaicinājuma termiņā, atzīs par tādām, kas zaudējušas šīs tiesības vai atteikušas no iebildumiem.

Daugavpili, 1940. g. 18. jūlijā. L. 4168a/40. 22754e
Priekšsēd. v. H. Straume. Sekretara v. A. Zuijs.

Daugavpils apgabalt. 3. civilnod., pamatojoties uz Civilproc. lik. 1584., 1628.—1631. un 1710. p., uzaicina visas personas, kam būtu kādi iebildumi pret 1940. g. 27. jūnijā tiesas sēdē attais

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Marijas ielā 6, 6. dz.), saskaņā ar Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Līdzīgas Krieviņš prasības Ls 10000,— ar proc. un izd. piedzišanai 1940. g. 5. oktobrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Antona Krieviņa nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas - Jūrmalā, Dārzkopības ielā 8, ierakstīts zemes grāmatas 2161. nodalījumā un sastāv no 3119 F zemesgabala, 3715 kv. mtr. kopplatībā;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 8120,—;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 36.400,—.

4) solītajiem jāņemaksā Ls 812— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu. Pārdodamā nekustama īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

1940. g. 17. jūlijā. 22651š

Tiesu izpild. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Marijas ielā 6, 6. dz.), saskaņā ar Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas zemnieku kredīta bankas prasības Ls 612,30 ar proc. un izdev. piedzišanai 1940. gada 5. oktobrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Annas Rocis, dzim. Rābants, nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas apr. Jēkšiles pag., ierakstīts zemes grāmatas 7899. nodalījumā un sastāv no „Mūslejas“ mājas, 18,41 ha kopplatībā;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 1533,—.

3) tam ir hipoteku parādi Ls 2300,—.

4) solītajiem jāņemaksā Ls 153,30 drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustama īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

1940. g. 17. jūlijā. 22652š

Tiesu izpild. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs K. Riekstiņš (kanceleja Rīgā, Marijas ielā 6, 6. dz.), saskaņā ar Civilproc. lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Otrās Rīgas Savstarpējās Kredītbiedrības (Latvijas Amatnieku savstarpīgās kredītbiedrības) prasības Ls 2700,— ar proc. un izdev. piedzišanai 1940. g. 5. oktobrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Juliannas-Dorotejas Grīkmanis un Sofijas-Elizabetes Grīkmanis nekustamo īpašumu, kas atrodas Rīgas-Jūrmalā, Slokas ielā 28, ierakstīts zemes grāmatas 184. nodalījumā un sastāv no Rīgas-Jūrmalas pilsētā Vec-Dubultos esošā 44. zemesgabala;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 920,—;

3) tam ir hipoteku parādi Ls 6000,— un 4000 cara rubļ.;

4) solītajiem jāņemaksā Ls 92,— drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemes grāmatu ved Rīgas zemes grāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustama īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 1. civilnodaļas kancelejā.

Daugavpils, 1940. g. 17. jūlijā. 22551e

Tiesu izpild. E. Budlevskis

viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

1940. g. 19. jūlijā. 22653š

Tiesu izpild. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabaltiesas Valkas apr. 1. iec. tiesu izpildītājs (kanceleja Alūksnē, Dārza ielā 4), pamatojoties uz Civilprocesa lik. 1280.—1306. p., paziņo, ka:

1) Latvijas Hipoteku bankas prasība 1940. g. 5. oktobrī, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Roberta-Leonarda Lai-paka nekustamo īpašumu, kas atrodas Valkas apr. Apē, Skolas ielā, ierakstīts zemesgrāmatas 79. nodalījumā un sastāv no 213. F zemes gabala, 13326 kv. metru platībā;

2) nekustamā īpašuma izsoles vērtība Ls 2500,—;

3) tam ir hipoteku parāds Ls 2500,—;

4) solītajiem pirms izsoles jāiesniedz nodrošinājums — Ls 250,— novērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustamā īpašuma zemes grāmatu ved Valkas zemes grāmatu nodaļā.

6) tiesības, kas novērs pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai;

7) nekustamā īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

1940. g. 13. jūlijā. 22570e

Tiesu izpild. L. Kokle.

Daugavpils apgabalt. Daugavpils 2. iecirkņa tiesu izpildītājs, kura kanceleja ir Daugavpils, Nometņu ielā 7, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1280.—1306. pantiem, paziņo, ka:

1) Rīsas Kodešs prasības par Ls 200,— piedzišanai 1940. g. 5. oktobrī, plkst. 10, Daugavpils apgabaltiesas sēžu zālē 1. publiskā izsolē pārdos Andreja Vilcāna nekustamo īpašumu pilnā sastāvā, kas atrodas Daugavpils apr. Vārkaņas pag., ierakstīts zemesgrāmatas 6460. nodalījumā un sastāv no Bratišku sādžas 1. viensētas, 13,337 ha platībā;

2) nekustama īpašuma izsoles vērtība Ls 2705,—;

3) tam ir hpoteku parāds Ls 2600,—;

4) solītajiem jāņemaksā Ls 270,50 drošības naudas — no vērtējuma desmitā daļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdodamā nekustamā īpašuma iegūšanai tajos gadījumos, kad šāda atļauja ir vajadzīga pēc likuma;

5) nekustama īpašuma zemesgrāmatu ved Daugavpils-Ilūkstes zemesgrāmatu nodaļā.

Līdz izsoles dienai jāpieteic tiesības, kas novērs nekustama īpašuma pārdošanu.

Pārdodamā nekustama īpašuma dokumentos, kas ir tiesu izpildītāja rīcībā, var ieskatīties viņa kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas — Rīgas apgabaltiesas 1. civilnodaļas kancelejā.

1940. g. 17. jūlijā. 22551e

Tiesu izpild. E. Budlevskis

Talsu notars Pēteris Cēruzis, pamatojoties uz Notaru likuma 121. p. un Marijas Jēkabsons, dzimušas Zveiniks, 1883. g. 30. jūnijā Dundagas pagastā, šī gada 19. jūlijā lūgumu, paziņo, ka minētā Marija Jēkabsons atsauc un anulē general-pilnvaru, ko viņa izdevusi znotam Kārlim Revičam, dzim. 1914. g. 16. febr. Vandzenes pagastā, 1939. g. 27. oktobrī un ko Talsu notars Pēteris Cēruzis apliecinājis tānī pašā dienā ar reģistra 2493. num., līdz ar visiem varbūteji uz šīs pilnvaras pamata dotiem tālāk-pilnvarojumiem. 22723e

Notars P. Cēruzis.

CITU IESTĀŽU SLUDINĀJUMI.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 31. jūlijā, plkst. 11, Rīgā, Skārņu ielā 18, veirāksolīšanā pārdos Nesas Kaplans skārņa iekārtu, kas novērtēta par Ls 240,—, viņas nodokļu parāda piedzišanai. Rīgā, 1940. g. 20. jūlijā. Nođ. piedz. A. Krauklis.

Zemkopības ministrijas Zemes ierīcības departaments

1940. g. 2. augustā, plkst. 10, Mežu departamenta izsoļu telpās, Rīgā, Kaļpaka bulv. 6, (Zemkopības ministrijas 1. iecija)

jauktās izsolēs izdos mazāksolīšanā šādus darbus:

1) Valmieras apr. Rozēnu pag. melior. sab. „Urniši“ novadgrāvju rakšanas darbus, 3909 tek. metru garumā ar 14197 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 11937,—; izsoles drošības nauda Ls 500,—;

2) Jēkabpils apr. Sēlpils un Sunakstes pag. mel. sab. „Pikstere“, Piksteres upītes regul. darbus (starp 2.—181. punktiem) 5689 tek. metru garumā ar 20376 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 15415,—; izsoles drošības nauda Ls 500,—;

3) Jēkabpils apr. Sēlpils pag. Vecsēlpils mel. sab. novadgr. rakšanas un nostiprin. darbus 3786 tek. metru garumā ar 7714 kub. metru tilp., novērtētus par Ls 5795,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—;

4) Jēkabpils apr. Slates pag. mel. sab. „Zālājs“ dzelzsbetona caurtekas būves darbus, novērtētus par Ls 1027,—; izsoles drošības nauda Ls 50,—;

5) Jēkabpils apr. Biržu mel. sab. „Vārgune“ Ērmites upītes 3. gr. novadgrāvju rakšanas un nostiprināšanas darbus, 1898 tek. metru garumā ar 4790 kub. metru tilp., novērtētus par Ls 3550,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—;

6) Bauskas apr. Iecavas un Zālītes pag. melior. sab. „Smakupe“ 3. gr. novadgr. rakšanas un nostiprināšanas darbus, 3325 tek. metru garumā ar 5917 kub. metru tilp., novērtētus par Ls 3035,—; izsoles drošības nauda Ls 150,—;

7) Bauskas apr. Iščicas un Ceraukstes pag. melior. sab. „Kaucis“ novadgr. rakšanas darbus 8769 tek. metru garumā ar 21328 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 15616,—; izsoles drošības nauda Ls 500,—;

8) Tukuma apr. Remtes pag. Remtes mel. sab. Platās lieknes novadgr. rakšanas un velenošanas darbus 2708 tek. metru garumā ar 6307 kub. metru tilp., novērtētus par Ls 4069,—; izsoles drošības nauda Ls 200,—;

9) Liepājas apr. Tāšu pag. mel. sab. „Ālande“ Tāšu-Liēģu grupas novadgrāvju rakšanas darbus 3379 tek. metru garumā ar 5380 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 3573,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—;

10) Kuldīgas apr. Pampaju pag. mel. sab. „Straume“ Līķenes pļavu novadgrāvju rakšanas un nostiprināšanas darbus 2073 tek. metru garumā ar 2687 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 2009,—; izsoles drošības nauda Ls 200,—;

11) Valkas apr. Pededzes pag. mel. sab. „Krustakmens“ novadgr. 1. gr. rakšanas darbus 2229 tek. metru garumā ar 4545 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 2775,—; izsoles drošības nauda Ls 150,—;

12) Valkas apr. Mārkalnes pag. mel. sab. „Volkova“ novadgrāvju rakšanas darbus 6836 tek. metru garumā ar 14310 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 8391,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

13) Valkas apr. Biržu pag. Mēru mel. sab. „Jaunzempurvs“ novadgrāvju rakšanas darbus 5597 t. metru garumā ar 6277 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 4156,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

14) Valkas apr. Pededzes pag. Kalna-Pededzes mel. sab. 4. grupas novadgrāvju rakšanas darbus 2579 tek. metru garumā ar 5725 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 3817,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—;

15) Valkas apr. Jaunlaicenes un Jaunrozēs pag. mel. sab. „Pēterupe“ novadgrāvju rakšanas un nostiprināšanas darbus 20349 tek. metru garumā ar 42170 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 27296,—; izsoles drošības nauda Ls 1000,—;

16) Rēzeknes apr. Andrupenes pag. mel. sab. „Virza“ 1. gr. novadgrāvju rakšanas darbus 5580 tek. metru garumā ar 9987 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 4986,—; izsoles drošības nauda Ls 250,—;

17) Ludzas apr. Zvirgzdienes pag. mel. sab. „Gulbis“ novadgr. 62—65, 66—3—48 posmos rakšanas un zemtekas būves darbus 2381 tek. metru garumā ar 7146 kubik metru tilp., novērtētus par Ls 8500,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

18) Ventspils apr. Užuvas pag. mel. sab. „Tēmalda“ 2. gr. novadgrāvju rakšanas nostiprināšanas tilta būves u. c. darbus 3236 tek. metru garumā ar 7085 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 5804,—; izsoles drošības nauda Ls 500,—;

19) Ventspils apr. Dundagas pag. Bebru (agr. Siliņu) iedalīto saimniecību novadgrāvju rakšanas darbus 1793 tek. metru garumā ar 2540 kub. metru tilpumu, novērtētus par Ls 1417,—; izsoles drošības nauda Ls 140,—;

20) Rēzeknes apr. Andrupenes pag. Rudušku novadgrāvju rakšanas darbus 6669 tek. metru garumā ar 10498 kubikmetru tilp., novērt. par Ls 4238,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

21) Ludzas apr. Istras pag. Senču, Ainavu, Vizmas, Kamolu, Sējeju māju novadgrāvju rakšanas darbus 2347 tek. metru garumā ar 3165 kub. metru tilp., novērt. par Ls 1303,—; izsoles drošības nauda Ls 130,—;

22) Ventspils apr. Dundagas pag. Sikraga-Jaunciema mel. sab. 2. gr. novadgrāvju rakšanas un nostiprināšanas un tiltu būves darbus 1120 tek. metru garumā ar 3813 kubikmetru tilp., novērt. par Ls 3319,—; izsoles drošības nauda Ls 300,—;

23) Ventspils apr. Dundagas pag. mel. sab. „Mazizbe“ 4. un 6. gr. novadgrāvju rakšanas un tiltu būves darbus 2829 tek. metru garumā ar 6627 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 4598,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

24) Talsu apr. Pastendes pag. mel. sab. „Dzelme“ grāvju pārtīršanas darbus 7762 tek. metru garumā ar 10448 kub. metru tilp., novērt. par Ls 7636,—; izsoles drošības nauda Ls 400,—;

25) Abrenes apr. Liepnas pag. mel. sab. Smilga Palsu 1. un 2. gr. novadgrāvju rakšanas un krītnu būves darbus 12416 tek. metru garumā ar 33730 kubikmetru tilp., novērtētus par Ls 27673,—; izsoles drošības nauda Ls 800,—;

26) Madonas apr. Jaungubenes pag. mel. sab. „Ezerupe-Arone“ 5. gr. novadgrāvju rakšanas darbus 2290 tek. metru garumā ar 3901 kubikmetru tilp., novērt. par Ls 2307,—; izsoles drošības nauda Ls 100,—.

Ar tuvākiem izsoles un darbu veikšanas nosacījumiem var iepazīties Rīgā, Raiņa bulv. 6, 26. dz., 242. ist., tālrunis 34194.

Piezieme: Darbiem lielākiem par Ls 2000,— uzņēmējiem kā mutiskā tā rakstiskā solīšanā nepieciešama Nodokļu departamenta apliecība par valsts nodokļu samaksu. L 2980 22869

Abrenes apriņķa pagastu un pilsētu pašvaldību sadarbības apvienības valde,

Abrenē, Lāčplēša ielā 28, apriņķa vecākā kancelejas telpās, 1940. g. 31. jūlijā, plkst. 9,

izdos jauktā izsolē mazākprasītājiem 1000 kub. metru grants pievešanu no Balastkalna uz Abreni, Abrenes apriņķa slimnīcas būves laukumu (attālus no Balasta kalna līdz slimnīcas laukumam apm. 5 kilometri). Rakstiskā piedāvājumi ar zīmognodevu jāiesniedz slēgtā aploksnē ar uzrakstu: „Uz 1000 kub. mtr. grants pievešanu no Balastkalna uz Abreni“.

Līdz ar piedāvājumu jāiesniedz drošības nauda Ls 100,— apmērā. 22722b Valde.

Ozolaines pag. valde izsludina par nederīgu sadegušo Parfenija Judova zirga pasi, ko nezināma iestāde izdevusi melnai vietējās sugas 144 cm augstai ķēvei. Tilžas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. KP 006139/1339, ko šī pag. valde 1928. g. 14. martā izd. Teodoram Mālniekam. 21787

Aizsargu organizācijas likvidācijas komisija,

pamatojoties uz likumu par bezpeļņas biedrībām un to savienībām 47. p., uzaicina aizsargu organizācijas mantas turētājus, debitorus, kreditorus un citas ieinteresētas personas pieteikties 2 mēnešu laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas dienas „Valdības Vēstnesī“.

Pēc šī laika noteicējuma nepieteiktās tiesības un prasījumi zaudēs spēku.

Likvidācijas komisijas mājoklis Rīgā, Stabu ielā 10. 22851z

Likvidācijas komisijas priekšsēdētājs A. Ābele. Sekretārs K. Laškops.

Nodokļu departamenta nodokļu piedzinējs paziņo, ka 1940. g. 2. augustā, plkst. 12, Liepājā, Bāreņu ielā 29, vairāksolīšanā pārdos Urīja Perlinga Nodokļu departamentam iekārtās mēbeles un citas mantas, kas novērtētas par Ls 1590,—, viņa dažādu nodokļu parāda piedzišanai. 22724e

Liepājā, 1940. g. 20. jūlijā.

Nodokļu piedz. L. Buivids.

Ceraukstes pag. valdei, Bauskas apr., vajadzīgs labi iestrādājies pagasta sekretara palīgs - dze.

Pienēms š. g. 1. augustā, plkst. 14, pagasta valdes sēdē pagasta namā, līdz kādam laikam jāiesniedz ar Ls 2,— zīmognodevu pasročīgi parakstīts lūgums un dokumenti par cenu, izglītību, pašvaldības darba praksi un veselību.

Alga pēc kategorijas, brīvs dzīvoklis, apkurināšana, apgaismošana un dienesta zeme. Vēlama personīga ierašanās. Adrese: Ceraukste, tālr. Ceraukste 35.

Tuvākā dzelzceļa un autobusa pietāstāne — Bauska, no pagasta nama 10 km. 22620z

Pagasta vecākais J. Kūla.

1* Sekretara v. i. A. Kirsis.

Sēmes-Brizules pamatskolai, Tukuma apriņķī, vajadzīgs skolas pārzinis.

Priekšroka vīrietim — sabiedriskam darbiniekam, muzikālam, kas spējīgs vadīt kori.

Lūgumi ar Ls 2,— zīmognodevu, dzīves aprakstu un dokumenti par izglītību, veselību un līdzšinējo praksi jāiesniedz Sēmes pagasta valdei līdz 1940. g. 3. augustam.

Kandidātus izraudzīs pagasta valde savā 1940. g. 7. augusta sēdē plkst. 13, Sēmes pagasta namā.

Vēlama personīga ierašanās. Tuvākā dzelzceļa stacija — Tukums 1. — 11 km.

Tālr. Sēme — 9. Pasts — caur Sēmi. 22122z

Pagasta vecākais F. Ozols.

2* Sekretārs K. Krūze.

Rīgas vateršauts izsludina par nederīgām nozaudētās viņa izdotās braukšanas apliecības grāmatīņas: 1) 4515, kas izdota 1940. g. 15. jūlijā Pēterim-Rūdolfam Skolmeisteram un 2) 105, kas izdota 1937. g. 26. oktobrī Oskaram Gaifim. 22850z

Aiviekstes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi KJ 008910/1484, ko šī pag. valde izdevusi 1934. g. 13. septembrī Nadeždai Parešonoks. 22108b

Alūksnes pasta un telegrafa kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radio abonem. 976. atļauju, kas izdota Evaldam Kalnīgam Alūksnē, Pils ielā 64, 1. dz. L. 2979 22720e

Baldones pag. valde izsludina par nederīgām sadegušās Vilhelma Egela Ēka Arlavas pag. valdes izdotās: 1) Latv. iekšz. pasi PL 000833, kas izd. 1927. g. 2. dec.; 2) K. 16790. darba grām., kas izd. 1932. g. 13. jūn.; un 3) 4789. karaklaus. apliecību, ko Latgales artilērijas pulka komand. izdev. 1926. gada 30. maijā. 22679e

Baltinavas pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) Latv. iekšz. pasi ZT 015157/8357, ko šī pag. valde 1934. g. 25. nov. izdevusi Donatam Slišanam, un 2) 8369/p. karaklaus. apliecību, ko Kurzemes art. pulka kom. 1936. g. 15. okt. izdevusi Donatam Slišanam. 22098b

Dricēnu pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pag. valdes izdotās Latv. iekšz. pases: 1) ser. NL 013938/1538, kas 1928. g. 30. martā izdota Jezupam Estam; 2) ser. NL 014094/1694, kas 1928. g. 7. maijā izdota Helenai Igauns; 3) R 125810. darba grām., ko Rīgas pils. valde 1932. g. 8. jūlijā izdevusi Aleksandram Morozovam.

Iļākstes apr. polic. 1. iecirkņa priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto KN 020362/4509. Latvijas iekšz. pasi, ko viņš 1934. g. 12. febr. izdevi Jefimijai Nikolajevs un 2) par nozaudētu Augusta Celmīņa „Brauninga“ sist. 1404. pistoli, kas atradējām jānodod policijai. 22843z

Jelgavas telefona kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radio abonem. 20/8550. atļauju, kas izdota Pēterim Freibergam Teteles pag. Svīņnos. L. 2978 22719e

Jaunpils pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšz. pasi ser. ZT 018909/1455, ko Durbes pag. valde 1937. g. 20.